

Atılay Ayçin:
"Bugünün suskunları ve sessizleri yarının kaybedeni olacak" >> 8

Barışa ihtiyacımız var >> 2

Dilek Gözüylmaz
Hava yollarında kadın olmak >> 12

Mehmet Bozışık
Yorulmak nedir bilmeyen yiğit işçi >> 11

Eylül 2012
sayı 4

yenidünya

halk gazetesi

Kurucusu: **Mustafa Suphi** (1883-1921)

2.50 tl (KDV dahil)

www.yenidunyagazetesi.com

AKP hükümeti 4+4+4 kıyımında ısrarcı "Çocuklara kıymayın efendiler"

Eğitimbilimciler, doktorlar, psikologlar, öğretmenler, sendikacılar, veliler karşı ama AKP hükümeti 4+4+4 dayatmasında ısrarcı

Okul öncesi eğitim alması gereken 5-5, 5 yaşındaki çocuklarımızın ilkokula başlatılması onların ruhsal, duyuşsal ve bilişsel gelişimini sekteye uğratarak geri dönüşü mümkün olmayan kayıplara yol açacak.

Ne okullar, ne sıralar, ne müfredat, ne öğretmenler bu yaştaki çocuklar için uygun!

AKP hükümeti bütün bilimsel gerçeklere aykırı bir şekilde ve geniş toplumsal kesimlerin karşı

olmasına rağmen 4+4+4'ü yasa-laştırdı. Yeni uygulama bu yıl baş-layacak.

Ne var ki, eğitim sistemi yeni du-ruma hazır değil.

>> 3

KESK "Özgür Bırak" kürsüleri kurdu

Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu (KESK), son dönemde AKP tarafından yönetilen ve tüm muhalif kesimleri içine alan sindirme operasyonu kapsamında tutuklu bulunan 68 KESK'linin özgürlüğüne kavuşması için 25 Ağustos'ta "Özgür Bırak" kürsülerini ülkenin dört bir yanında kurdu.

>> 7

Avrupa işsizlikten kırılıyor

Dünya ekonomik kriziyle birlikte işsizlik dünyanın her tarafında çığ gibi büyüyor. İktidarlar her ne kadar işsizlik rakamlarını saklamaya ya da Türkiye'deki gibi kurumları yandaş hâle getirerek işsizlik oranlarını düşük göstermeye çabalasa da bir noktadan sonra mızrak çuvala sığmıyor.

>> 5

> ISSN 1301-9031

murat nergiz

En güçlü,
en zayıf

>> 11

anıl ozan
gökbakar

Yolun sonu
gözüküyor

>> 15

hülya kortun

ABD'nin
yeni stratejisi

>> 5

Gaziantep'te patlama

Gaziantep'te 20 Ağustos akşamı saat 19.45'te Korutürk caddesinde Karşıyaka polis karakoluna yakın otobüs durağına park edilen bomba yüklü bir otomobil patlatıldı. Patlamada 9 kişi öldü, 4'ü ağır 64 kişi yaralandı. Çevredeki evler ve dükkânlar da büyük zarar gördü. Saldırıyı şu ana kadar üstlenen olmadı.

Bayram günü birçok kişinin ölmesine ve yaralanmasına yol açan bu terör saldırısı bütün halkta haklı olarak büyük tepki doğurdu.

Halkın haklı tepkisini sömüren şovenist çevreler, BDP'nin Şehitkâmil ilçe ve Gaziantep il merkezlerine saldırdı, ilçe binasını yaktı. Oysa BDP bu katliamı derhâl kınamış, PKK de sivil halkı hedef alan bu eylemle hiçbir ilgisinin olmadığını açıklamıştı.

Halkı hedef alan bu terör saldırısı, içte ve dışta savaş politikasını hızlandırmak için anında kullanıldı. "Asalım, keselim" çılgınlıkları atan militarist uzmanlar, bu fırsattan yararlanarak, hem Kürt ulusal hareketine düşmanlığı körükledi; hem de emperyalizmin emrinde özel kuvvetler ve şeriatçı çeteler eliyle Suriye'ye karşı yürütülen sömürgeci savaşa halktan destek sağlamaya çalıştı.

Bu arada, Gaziantep'te sivillere yönelik katliamın iki ay önce ABD'de üç düşünce kuruluşunun ortaklaşa düzenlediği "Türkiye'yi tek başına Suriye'ye girmeye ikna etmek için atılacak adımlar" senaryosunda öngörüldüğü ortaya çıktı. Bu durum yorumcular tarafından manidar bulundu. Bilindiği gibi, Türkiye-Suriye sınır bölgeleri terör çetelerine üs bölgesi yapıldı. Hatay, Gaziantep, Kilis halkı tedirginlik içinde. Özellikle "Suriye'den sonra sıra size gelecek" tehditleriyle karşılaşan Hatay halkı, AKP'nin savaş politikasının yeni katliamların yolunu döşediğini hissediyor. Böyle bir ortamda, emperyalist gizli servislerin provokatif eylemler düzenlemesi şaşırtıcı olmaz.

Barışa ihtiyacımız var

Temmuz ortasından itibaren Şemdinli'de yoğunlaşan PKK eylemleri konusunda uzun süre açıklama yapmayan AKP, 11 Ağustos'ta resmî bir duyuruyla, "güvenliğin sağlanması üzerine 23 Temmuz'da başlatılan operasyonların sona erdiğini" ilan etmişti.

17 Ağustos'ta bölgeyi incelemeye giden BDP milletvekillerinin yolu PKK'liler tarafından kesildi. 11 Ağustos'ta yapılan açıklamayı boşa düşüren bu eylemde, kimi milletvekilleri ile silahlı kişiler birbirlerine sarıldı.

Bunun üzerine başta AKP ve MHP olmak üzere egemen çevreler ve yatık medya, BDP milletvekillerinin dokunulmazlığını kaldırma, onları da tutuklama ve BDP'yi kapatma kampanyası başlattılar.

28 yıllık kardeş kavgasının sonunu getirecek yerde, savaşı daha da şiddetlendirecek bu adımlar, karşılıklı ölümleri ve acıları arttırmaktan başka bir sonuç veremez. Yol kesme ve sarılma olayını, diyalog ve müzakere yoluyla Kürt sorununda barışçı çözümün gereğini bir kez daha ispatlayan bir gelişme saymak, hepimizin menfaatine olacaktır.

Aleviler, Hacibektaş Veli'yi anma etkinliklerinde buluştu

Hacibektaş Veli'yi Anma etkinlikleri Alevi, ilerici ve demokrat yurttaşların katılımı ile Nevşehir'e bağlı Hacibektaş ilçesinde yapıldı. Etkinlikler için Türkiye'nin dört

bir tarafından binlerce vatandaş Nevşehir'in Hacibektaş ilçesinde buluştu.

Bu yıl 49'uncusu düzenlenen etkinliklere Alevi ve Bektaşilerin oluşturduğu demokratik kitle örgütleri, çeşitli siyasi partiler, dernek temsilcileri ve birçok sanatçı da katıldı.

Etkinlikler çerçevesinde buluşan Alevi ve Bektaşî yurttaşlar kendi inanç ve kültürlerini tanıtmaya, hükümetin son dönem Alevi ve Bektaşî yurttaşlara yönelik saldırılarına karşı nasıl bir politika izleneceği gibi konularda düzenledikleri panel ve söyleşilerle kendi seslerini duyurmaya çalıştı.

Hüseyin Akgün olayı

12 Ağustos akşamı PKK tarafından kaçırılan CHP Dersim milletvekili Hüseyin Akgün, iki gün tutulduktan sonra serbest bırakıldı.

Akgün, bırakıldıktan sonra yaptığı basın açıklamasında, "propaganda amacıyla" kaçırıldığını belirtti. Kendisini kaçırılan 6-7 kişilik grubun "Kürt sorununun barışçı çözümünü ve ateşkes istediklerini duyurmak için" bu eylemi yaptıklarını söylediklerini açıkladı.

Akgün, "silahsız, korumasız bir kişi olarak Dersim halkının dertlerini paylaşan bir milletvekilinin tutsak alınmasıyla bu barışçı isteğin bağdaşmadığını kendilerine söylediğini" belirtti. Bugüne kadar yaptığı gibi, Kürt sorununun barışçı çözümü için çalışmaya devam edeceğini vurguladı.

Akgün'ün kaçırılması, CHP'nin yanı sıra, Dersim halkından, yurt içindeki ve dışındaki Alevi kitle örgütlerinden, sosyalist, devrimci-ilerici parti ve çevrelerden tepki gördü. BDP de tepki gösterdi ve Akgün'ün serbest bırakılmasını istedi.

Akgün'ün serbest bırakıldıktan sonra yaptığı barışçı açıklamalar, şovenist çevreleri kızdırdı. Akgün, "danışıklı kaçırma", "gizli PKK'li olma" suçlamalarıyla hedef tahtasına konuldu.

Öte yandan, PKK'ye yakın kimi yayın organlarında, "Hüseyin Akgün'ün, Aleviler'in ve Zazalar'ın haklarını savunma perdesi altında Kürt halkını böldüğü, o yüzden gözaltına alındığı, sorgulandığı ve uyarıldığı" iddia edildi.

Apaydın kampında ne gizleniyor

Silahlı çetelerin sınırı serbestçe geçip Suriye'de ilericilere, laiklere, Alevilere, Ermenilere karşı cinayet işledikleri Amerikan ve İngiliz medyasında bile sürekli haber oluyor. Bu çetelerin Hatay'da da halkı tehdit ettiklerine dair Hatay halkının yoğun şikâyetleri var.

Şikâyetleri araştırmak üzere CHP milletvekilleri Hürşit Güneş, Süleyman Çelebi ile barış yanlısı demokratik kitle örgütlerinin temsilcilerinden oluşan bir heyet, Apaydın kampını gezmek istedi. AKP iktidarı, milletvekillerinin bile kampı gezmesine izin vermedi.

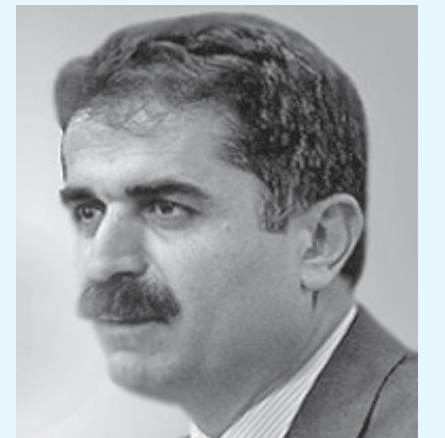
Milletvekilinden gizli konu olmaz
Parlamente her sistemde milletvekilleri halkın seçilmiş temsilcisi olarak her konuyu inceleyebilir, araştırabilir ve denetleyebilir. Milletvekillerinden bile gizli bir "devlet sırrı" olmaz. AKP'nin buna rağmen milletvekillerine kampı gezme izni vermemesi, hükümetin halktan ve Meclis'ten izin almadan ABD'ye ve İsrail'e Türkiye'yi savaşa sokacak bir üs tahsis ettiği iddiasını güçlendiriyor.

Savaş suçu

AKP, Türkiye'yi savaş suçu işleyen bir ülke durumuna düşürüyor. İki nedenle. Birincisi, uluslararası hukuk, hiçbir ülkenin, başka bir ülkedeki iç savaşa taraf olamayacağını emrediyor. İkincisi, uluslararası hukuka göre, hiçbir sığınmacı geldiği ülkenin güvenliğini tehdit edecek eylemlere katılamaz.

Savaş suçu işleyen AKP, aynı zamanda, savaşın Türkiye'ye sıçramasına yol açıyor; Hatay halkını da doğrudan doğruya şeriatçı terör çeteleriyle karşı karşıya bırakıyor.

Apaydın kampı derhâl halkın ve Meclis'in denetimine açılmalı, silahlı çeteler sınır dışı edilmelidir.

İlerici çevreler, bu söylemin kabul edilemeyeceğini vurguladılar. Düşünce ve örgütlenme özgürlüğüne saygısızlığın, tehdit, şiddet, kaçırma gibi eylemlerin sömürücü egemenlere özgü kötülükler olduğunu belirttiler. Bütün halk güçlerinin kendi görüşleri ve meşrepleri doğrultusunda siyaset yapabileceğini, kimsenin özgürlüğüne engel olunamayacağını söylediler.

AKP hükümeti 4+4+4 kıyımında ısrarcı

“Çocuklara kıymayın efendiler”

Oyun çağındaki çocuk okulda ne yapar?

Çocukların okula başlaması için gerekli sosyal, duygusal, bilişsel, dil ve motor gelişimi 6 yaştan (72 ay) önce tamamlanamaz. Bu yaştaki çocuk henüz hazır olmadığı hâlde okula zorla başlatılınca çeşitli sorunlar yaşayacak. Ayrılık kaygısı bunun başında. 6-7 yaşındaki çocuklarda bile ortaya çıkan kaygıyla bu yaştaki çocukların baş etmesi çok güç. Bu durum çocuklarda çeşitli psikolojik sorunlar yaratabilir.

Kaldı ki, bu yaştaki çocukların bırakın okul disiplinine uyması, bir ders saati boyunca sırasında oturtulabilmesi bile başlı başına bir sorun. Beş yaşından önce işlemsel düşüncenin gelişmemesi, soyut düşünme becerisindeki yetersizlik, el-göz koordinasyonundaki zayıflık ve ince motor becerilerin gelişmemesi de çocukların başarısız olmasına yol açacak. Çünkü bu yaştaki çocuklar 72-83 aylık çocuklarla aynı sınıflarda olacak ve onlar bu konularda bir gelişim sıkıntısı içinde olmayacaklar. Zaten müfredat da hâlen 72-83 aylık çocuklar için hazırlanan müfredat.

Daha öğrenim hayatlarının başında başarısızlıkla karşılaşan çocuklar özgüveni eksik bireyler olarak yetişecek ve okula, okul yaşamına tepkili olacak. Bu konularda kaygı duyan ve çocuklarını erken yaşta okula göndermek istemeyen velilere karşı Milli Eğitim Bakanlığı pişkin! Çocukların okula başlamaya uygun olmadıklarını gösterir doktor raporu istiyorlar. Bu durum da çocukların “gelişim geriliğine sahiptir” diye damgalanmasına yol açabilir. Tabipler Birliği raporların çocukların damgalanmasını önleyecek şekilde düzenlenmesi için meslektaşlarını ve kamuoyunu bilgilendirdi.

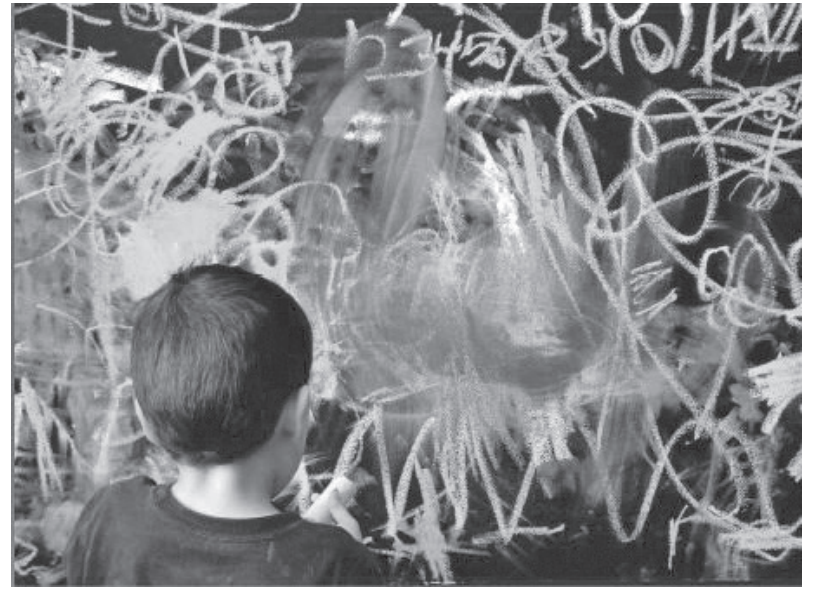

Doktorlar uyardı

4+4+4 yasaının çok büyük yaralara neden olacağına ilişkin eğitimcilerden sonra bir uyarı da hekimlerden geldi. “Acil” koduyla İstanbul Tabip Odası tarafından bir bildiri yayınlandı.

Ayrıntılı bir açıklama yapan hekimler, okul çağında çocuğu bulunan velileri ve kamuoyunu konu hakkında aydınlattı. Açıklamada özetle; 60 aylık çocukların okula başlatılmasının telafisi güç zararlara neden olacağı vurgulandı. 60-71 aylar arası çocukların zihinsel, fiziksel, sosyal ve psikolojik olarak okula başlamaya henüz hazır olmadıkları; çocuğun okul eğitimine katılabilmesi için gerekli sosyal, duygusal ve motor becerilerinin gelişiminin 72 aydan önce tamamlanamayacağı belirtildi.

Hiçbir bilimsel dayanağı olmayan bu eğitim modeli uygulamaya geçerse milyonlarca çocuğun ruhsal ve bedensel gelişimi ciddi risk altında kalmış olacak. Ancak AKP hükümeti uzmanların bütün uyarılarına rağmen bildiğini okumaya devam ediyor.

Eğitim-öğretim sistemi tam bir kaos içinde

Önceki yıllardan farklı olarak bu yıl 60-66 aylık (5-5,5 yaşında) çocuklar da okula başlatılacak. Fakat okullarda merdiven basamakları, sıralar, tahtalar, lavabolar, tuvaletler gibi fiziki koşulların hiçbiri bu yaştaki çocuklar için uygun hâle getirilmedi. Ayrıca ne öğretmenler, ne de müfredatla ilgili bir çalışma var. Okulları ilkökul, ortaokul ve imam hatip olarak dağıtan yasa yüzünden öğretmenlerin ve öğrencilerin birçoğu uzak okullara yönlendirildi. Öğretmenlerin isteğe bağlı yer değişikliği işlemlerinde de tam bir karmaşa yaşandı, yaşanıyor. Okullar bu yıl kapılarını kaosa açıyor.

Dindar ve kindar bir nesil istiyorlar

Bu yıl ilk defa uygulanacak “seçmeli” dersler ise ayrı bir sorun. Müfredat bu hâliyle bile ırkçı, gerici-dinci ve mezhepçi bir yapıya sahipken zorunlu din derslerine ilave olarak getirilen seçmeli din dersleri ile bu durum katmerli hâle getirilecek. “Seçmeli” derslerin fiilen zorunlu dersler hâline gelmesi muhtemel. Çünkü bu dersleri almayan çocuklar ve aileleri dışlanma tehlikesi ile yüz yüze. Kürtlerin anadilde eğitim isteği, Alevilerin zorunlu din derslerinin kaldırılması talebi ise görmezden gelinmeye devam ediyor. Böylece toplumsal farklılıklara düşman, gerici-dinci, ırkçı, itaatkâr ve özgüveni eksik bireyler yetiştirecekler.

Karşı çıkanlar örgütleniyor

Eğitim Sen başta olmak üzere çeşitli toplumsal kesimler bu uygulamaya karşı mücadele ediyor ve kamuoyu oluşturmaya çalışıyorlar. Zaten demokratik anlayıştan çok uzak olan AKP hükümeti ancak büyük bir toplumsal hareket ile karşılaşsa çocuklarımızı kendi emellerine alet etmekten vazgeçmek zorunda kalabilir.

Ülkesi ve onuru için direnen halklar kazanır

Sömürgeci güçlerin Suriye halklarına yönelik katliam ve saldırıları devam ediyor. ABD, AB, NATO ve Arap Birliği'nin Suriye'ye yönelik saldırgan tutumu her geçen gün hız kazanırken Suriye'nin gerçek dostları da boş durmuyor, bir araya geliyor. ABD ve AB saldırganlığını durdurmaya çalışıyor.

Sömürgecilerin Suriye halklarına karşı giriştikleri saldırı planını boşa çıkarmaya çalışan Çin, Rusya, Küba, Venezüella, Filistin, Hindistan gibi ülkelerle Birleşmiş Milletler Tahran Özel Temsilcisi'nin de katıldığı Suriye Danışma Toplantısı 9 Ağustos 2012 tarihinde İran'ın başkenti Tahran'da yapıldı. Toplantıya katılanlar Suriye'ye her türlü dış müdahaleyi reddetti ve ateşkes çağrısında bulundu.

Dünya halklarının büyük çoğunluğunu temsil eden ülkelerin Suriye'de barışçı bir çözümü öngören bu çağrısını saldırgan sömürgeciler hemen reddetti. ABD ege-menleri alınan bu kararları kabul etmediğini açıkladı.

ABD yönetiminin bu açıklamasının ertesinde, 14 Ağustos'ta, Çin bir açıklama yaparak Suriye'ye ABD ve müttefiklerinin müdahalesinin kabul edilemez olduğunu, ABD'nin 30 Haziran'da Cenevre'de Birleşmiş Milletler, Avrupa Birliği, Arap Birliği ve Türkiye'nin imzaladığı kararlara uymasını gerektiğini açıkladı. Cenevre kararları, Suriye'de silahlı çatışmaların durdurulmasını, tarafların müzakerelere başlamak konusunda teşvik edilmesini, müzakereler sonucunda ortak bir hükümet kurulmasını öngörüyor.

Yine ABD başkanı Barak Obama'nın Suriye'ye yönelik saldırgan açıklamalarına karşı 21 Ağustos'ta

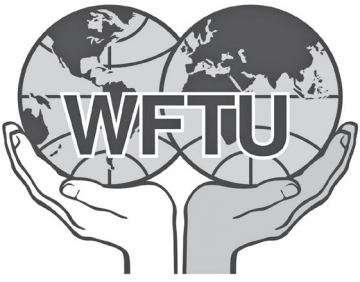
ortak bir açıklama yapan Çin ve Rusya Federasyonu Dış İşleri bakanları ABD ve müttefiklerinin Suriye'ye yönelik saldırgan politikalarına son vermesini ve BM ilkelere ve Cenevre toplantısının kararlarına uymalarını istedi.

Suriye konusunda bir taraftan uluslararası alanda bu gelişmeler yaşanırken, diğer taraftan ABD, İngiltere, Fransa, İsrail, Suudi Arabistan ve Katar'la birlikte Suriye'yi mahvetmek için kendine ileri karakol misyonu biçen işçi emekçi düşmanı gerici AKP, halkları birbirine kırdırma yolunda yeni adımlar attı. Sömürgecilerin "Hür Suriye Ordu-

su" adını verdiği gerici-faşist terör çetelerini Suudi Arabistan'ın ve Katar'ın sağladığı mali kaynaklarla barındıran, besleyen, silahlandıran ve eğiten AKP, Suriye'de yaşayan Türkmen halkından da şovenist çeteler yaratıyor, Hatay'da beslediği gerici çeteleri Suriye halklarının üzerine salıyor.

Ancak sömürgeciler ve yarıdıkları iyi bilirler ki, ülkesi için, hakları için, onuru için mücadele eden halklar her zaman kazanmışlardır. Sömürgeciler Vietnam halklarının, Cezayir halklarının destansı mücadelelerini unuttuysa Suriye halkları onlara bunu yeniden hatırlatacaktır.

Dünya Sendikalar Konfederasyonu Enerji Konferansı İran'da yapılacak

Günümüzde işkolu federasyonları üzerinden yürütülen sosyal demokrat sendikal hareketin (IndustriALL Küresel Sanayi İşçileri Federasyonu) dışında sınıf sendikacılığı ilkeleri doğrultusunda faaliyet yürüten DSF, Enerji Konferansı'nı 7-8 Kasım 2012 tarihinde İran'ın başkenti Tahran'da yapacağını açıkladı.

Dünya enerji üretiminin sömürgeci ve işgalci ülkelerin bir avuç çokuluslu şirketinin elinde olduğunu belirten DSF Genel Sekreteri George Mavrikos, enerjinin halkların ilerlemesi açısından büyük önem

taşıdığının altını çizdi. Çeşitli emperyalist ülkelerin enerji şirketlerinin çıkarları için ülkeleri işgal edip halklara bomba yağdırdığını söyleyen Mavrikos, birçok savaşın da bu şirketler tarafından kışkırtıldığını belirtti.

Resmî olarak işçi sendikalarının kurulmasına izin verilmeyen İran'da yapılacak konferans İran İşçi Evi tarafından düzenleniyor. Konferansın teması: "Enerji yolları: halk ve işçiler pahasına emperyalistlerin saldırganlığı".

Böylesine önemli bir sektörde DSF üyelerinin, sınıf ve kitle sendikacılığı ışığında hareket eden ve işçilerin sınıf çıkarları için mücadele eden sendikaların, ABD, AB, NATO ve Arap Birliği gibi saldırgan sömürgecilerle karşı İran'ın başkenti Tahran'da bir araya gelmesi büyük önem taşıyor.

Mısır: Eski tas, eski hamam

Mısır'da Mübarek dikatörlüğü Mısır halklarının açlığa, yoksulluğa, sömürüye yönelik ayaklanması ile son bulmuştu. Hüsnü Mübarek dikatörlüğü devrildikten sonra iktidarı elinde tutan ve batının sömürgecileri ile uzlaşan Yüksek Askerî Konsey seçimlerden sonra iktidarı aşama aşama Müslüman Kardeşler örgütünün kadrolarına bıraktı. Seçimlerde Mısır Cumhurbaşkanı olan Muhammed Mursi, iktidarı bütünüyle Müslüman Kardeşler örgütünün elinde toplamak üzere bu ay içerisinde bir saray darbesiyle ordu yönetimini de değiştirdi.

Mısır halkının açlık, yoksulluk, işsizlik, adaletsizlik, sömürü gibi sorunlarını çözmemeyen ve çözmeye de niyeti olmayan, demoktarik kitle

örgütlerini baskı altında tutan, sendikal özgürlükleri hiçe sayan Müslüman Kardeşler kendi yolunu zaten çizmişti.

Mısır'ın gerici iktidarı iç politika-da Mübarek döneminin işçi emekçi düşmanı politikalarını sürdürürken, bir taraftan da Ortadoğu ve Kuzey Afrika'da kendi çıkarlarını savunmak için yeni hamleler yapıyor. Ama bu hamlelerin hiçbiri halkların yararına görünmüyor.

Bu ay içerisinde Uluslararası Para Fonu İMF'den alacağı kredileri kullanmaya devam edeceğini açıklayan, işçilerin emekçilerin yaşam koşullarında herhangi bir ilerlemeye yer vermeyen, sendikaları baskı altında tutan Mursi hükümetinin gerici karakteri daha ağırlık kazanıyor.

Güney Afrika'da işçiler katledildi

Güney Afrika Cumhuriyeti'nin Johannesburg kentinin kuzeybatısında yer alan Lonmin platin madeninde polis grevci işçileri katletti. Polisin işçileri katlettiği 16 Ağustos 2012 ilerici, devrimci halkın apartheid'e (apartheid, ırk ayrımı) karşı verdiği mücadelenin ardından ülkedeki en büyük işçi katliamlarından biri olarak tarihe geçti.

ANC (Afrika Ulusal Kongre) hükümeti yerin metrelerce derinliğinden platin madeni çıkaran işçilerin düşük ücretler yüzünden gündür sürdürmeye çalıştığı grevi yasadışı ilan etti. İşçilerin haklarına kulaklarını tıkayan hükümet polisleri

maden yakınında toplanan grevci işçileri dağıtma emrini verdi.

Güney Afrika Cumhuriyeti polisi dünyanın diğer bölgelerinde olduğu gibi hakkını arayan işçilere saldırdı. Haklarını talep ederek polise doğru yürüyen işçilere ateş açan polisin saldırısı sonucu 34 kişi öldü, 78 kişi yaralandı.

Bütün dünyada tepki yaratan polis saldırısı sendikalar ve demokratik kitle örgütleri tarafından protesto edildi. Güney Afrika'daki bu saldırı, bir dönem apartheid'e karşı mücadele eden ANC'nin insan haklarını, işçi haklarını savunmaktan da uzaklaştığını gözler önüne serdi.

Avrupa işsizlikten kırılıyor

Dünya ekonomik kriziyle birlikte işsizlik dünyanın her tarafında çığ gibi büyüyor. İktidarlar her ne kadar işsizlik rakamlarını saklamaya ya da Türkiye'deki gibi kurumları yandaş hâle getirerek işsizlik oranlarını düşük göstermeye çabalasa da bir noktadan sonra mızrak çuvala sığmıyor.

İşte Avrupa'nın, dünya ekonomik krizinin faturasını yüklemeye çalıştığı Yunanistan'da özellikle genç emekçilerde işsizlik oranı hayli yükselmiş durumda. Avrupa Komisyonu'nun kendi yayın organı Sosyal Gündem geçen ayki sayısında Avrupa Birliği'nde genç işsiz oranının 2012 yılı başında yüzde 22.4'e çıktığını açıkladı. Dergi yaptığı analizde durumun gelecekte

tersine döneceğine, işsizlik oranının azalacağına dair herhangi bir emare de bulunmadığını ortaya koydu.

Yunanistan gençlerinin umudu acı gurbet

Yine geçen hafta Yunanistan sendikaları bir araya gelerek dikkatleri işsizlik konusuna çekti. Sendikalar 2013 yılında Yunanistan'da işsizliğin yüzde 28-29 olabileceğini, bunun da toplumu önemli ölçüde etkileyeceğini açıkladı. Yunan televizyonuna konuşan Yunanistan Emek Federasyonu Emek Enstitüsü yöneticisi Savvas Robolis, "Hükümet harcamalarının azaltılması toplumsal dokuyu tehdit ediyor" dedi.

Enstitüye göre ülkede işsizlik oranı bu yıl Mayıs'ta yüzde 23.1 oldu. Geçen ay yüzde 22.6 olan işsizlik oranı geçen yıl bu ayda yüzde 16.8'di. Batan Yunanistan ekonomisi özellikle gençleri vuruyor. Son verilere göre Yunanistan'da 25 yaş altındaki gençlerin işsizlik oranı yüzde 54.9. Yani ülkedeki her iki gençten biri işsiz. Yine ülkedeki Ta Nea gazetesinde yayınlanan rapora göre binlerce genç ülkeyi terk ederek iş bulma umuduyla İtalya, Fransa, Almanya gibi genç işsizliği sorunu ile boğuşan ülkelere kaçıyor. Umutlu acı gurbette arıyor.

ABD'nin yeni stratejisi

hülya kortun

ABD'nin dünyayı yeniden fethetmeyi öngören yeni stratejisi ve bu çerçevede Ortadoğu'da ne yapmak istediği ayan beyan ortaya çıktı. "Obama doktrini" adıyla hazırladıkları strateji belgesinde her şeyi açık açık yazıyorlar. Dev banka ve şirketlerin sahibi ABD dolar milyarları şebekesinin aklı, her zaman olduğu gibi, militarizm, emperyalizm ve savaş rotasını izliyor; barışa şans vermek akıllarının ucundan bile geçmiyor.

Çin ve Rusya hedefte

ABD, bugün kendisine dünya çapında rakip olarak Çin'i ve Rusya'yı görüyor. Bu iki ülkenin, kendisi dokuz yıl boyunca (2003-2012) Irak bataklığında boğuşurken rahat rahat geliştiğini ve hak etmedikleri bir güce sahip olarak kendisine meydan okuduğunu iddia ediyor. Zayıflayan ABD ekonomisini dikkate alarak, her yere yeterince askerî güç ayıramayacağı için, ana güçlerini bu iki ülkeye karşı seferber etmek zorunda olduğu saptamasını yapıyor. Buna bağlı olarak, Asya-Pasifik bölgesine ağırlık vereceğini ilan ediyor.

Avrupa ve Japonya'yla birlik

ABD, kendisi gibi zayıflayan Avrupa ve Japonya egemenlerini dünyayı yeniden fethetme hedefinde seferber edebileceğini hesaplıyor. Onlarla birlikte emperyalist bir savaş bloku oluşturuyor. NATO'yu daha da güçlendiriyor. Bütün dünyayı askerî kontrol altına almayı amaçlayan küresel füze kalkını projesini hızla tamamlıyor.

Ortadoğu kilit

ABD, Ortadoğu'nun petrol ve doğalgaz kaynaklarını tam kontrolünde tutmayı dünya egemenliği planları için vazgeçilmez sayıyor. Bu nedenle, Ortadoğu'da bağımsız hiçbir güç bırakmak istemiyor. Kendisine kafa tutma cesaretini gösteren bütün direniş odaklarını yok etmek istiyor.

ABD, bölgede baş rakip olarak İran'ı görüyor. İran'ın kolunu kanadını kırmak, onu müttefiksiz bırakmak için ilk adım olarak İran-Suriye-Lübnan eksenini kırmaya uğraşılıyor.

İsrail bölgenin efendisi

ABD, uzantısı İsrail'i bölgedeki en önemli dayanağı, müttefiki, üssü olarak görüyor. Bölge stratejisini İsrail'i güçlendirmek üzerine kuruyor; onun bütün Ortadoğu'ya kapitalizm ve emperyalizm adına jandarmalık yapacak tek yerel efendi olması için elinden geleni yapıyor.

Bölgesel taşeronlar

ABD, Irak savaşından kendine göre ders çıkararak bölgede ağırlığı taşeronlarını kullanmaya veriyor, vekâleten savaş yöntemiyle işi ucuza getiriyor. Bu amaçla Arabistan, Katar ve Türkiye'yi öne çıkarıyor.

ABD, Arabistan ve Katar'ı hem mali destekçi olarak, hem de El Kaide dahil Selefi İslami güçleri ABD adına seferber etmeleri için kullanıyor. Türkiye'yi bu güçlere üs, eğitim, silah sağlamakla görevlendiriyor. Türkiye'yi, ayrıca, gerektiğinde Suriye'ye ve daha sonra İran'a karşı işgal gücü olarak kullanmanın koşullarını yaratıyor.

ABD'nin hesaplarında, İran'ın ve müttefiklerinin Arabistan, Katar ve Türkiye'nin başını çektiği "Sünni blok" tarafından çökertilmesi, zayıflatılması ve etkisizleştirilmesi var.

Kullanılıp atılacaklar

ABD, taşeronlarının bir gün hizadan çıkması ve kendilerine özgü hesaplarla kendisine kafa tutması olasılığına karşı da önlem alıyor. Onları hem kullanıyor, hem zayıflatmak için gerekli adımları atıyor. Bu ülkelerin halklarını ulusal köken, din ve mezhep temelinde birbirleriyle savuşturmak için her yolu kullanıyor.

ABD, laik güçlere karşı dinci ve mezhepçi güçleri, birlik yanlı güçlere karşı şovenist güçleri destekliyor. Türk, Kürt, Arap, Fars; Müslüman-Hıristiyan; Sünni-Şii ve Alevi ayrımını körüklüyor. Var olan sorunların diyalog ve barış yoluyla çözülmesi girişimlerini torpilliyor. Bütün halkların eşitliği ve özgürlüğü projesini, emperyalist birlik düşüncesini boğmak için her hileye başvuruyor.

Türkiye'de AKP'nin, Mısır'da Müslüman Kardeşler darbesinin desteklenmesi, Suriye'ye açılan savaş, Türkiye'de Türk-Kürt savaşının kızıştırılması, Irak'ta Arap-Kürt çekişmesinin alevlendirilmesi, İran'a karşı savaş hazırlıkları Obama doktrininde öngörülen yeni emperyalist stratejinin ayrılmaz parçalarını oluşturuyor.

Sıra bizde

Emperyalizmin yeni stratejisi ortada. Emperyalizme karşı mücadele eden güçlerin bütünsel karşı stratejisini gecikmeden oluşturması gerekiyor.

Gaziantep işçileri gücünü gösterdi

Gaziantep'te birçok fabrikadan binlerce tekstil işçisi 11 günlük grev yaptı.

Gaziantep'te bulunan organize sanayi bölgesinde faaliyette bulunan tekstil fabrikalarında kötü çalışma koşullarına karşı direnişe geçen Şireci Tekstil işçilerinin mücadelesi kısa sürede bölgede aynı sorunlarla uzun süredir boğuşan diğer fabrikalardaki işçileri de sardı. Kısa sürede 5 fabrikaya ve 4 bin işçiye ulaşan grev dalga dalga yayıldı. İşçiler farklı fabrikalardan olsalar da tek bir hedefle greve gittiler.

Tekstil işçileri, çalışma koşullarının her geçen gün kötüye gittiğini, patronların insafına terkedilerek kölelik koşullarının kendilerine dayatıldığını, asgari ücretle çalışmalarına rağmen ikramiyelerinin verilmediğini, patronlar tarafından işçilere verilen sözlerin hiçbirinin tutulma-

dığını, bu nedenle de greve çıktıklarını açıkladılar.

İşçiler patronlardan, 1000 tl maaş, yılda 4 ikramiye ve günlük 8 saat çalışma süresi talep ettiler. 11 gün süren ve işçi sınıfı açısından önemli deneyimler sağlayan grev sonucunda 780 lira civarında olan ücretler 875 liraya çıkarıldı. İşçilere bir de bayramlarda 10'ar yevmiye üzerinden ikramiye ödenmesi kararlaştırıldı. Grevdeki fabrikalardan bir tek Motif'te farklı bir uygulama yapıldı. Kademe sisteminin kaldırılarak herkesin eşit ücret almasının sağlandığı fabrikada ücretler 905 lira oldu.

İşçilerin talepleri tam olarak karşılanmamış olsa da ciddi kazanımlar oldu. Öncelikle grev sonucunda maaşlarda AKP'nin, Öz İplik-İş'in ve patronların öngördüğünün çok üzerinde yüzde 12'lik bir kazanım oldu. Bu kazanımla, işçiler birleştiklerin-

de hükümetin dayatmalarını da yok edebileceklerini göstermiş oldular. Organize sanayi bölgesinde bu kazanım direnişe geçmeyen fabrikaları bile etkiledi. Çoğu fabrikada ücretlere zam yapıldı, çalışma koşullarında düzeltmeye gidildi.

Artık haklarını arayan işçiler var

İşçiler, yaptıkları grevle patronlara güçlerini gösterdiklerini ve bunun da önemli bir kazanım olduğunu söylüyorlar. Özellikle zam dönemlerinde bu grevin hatırlanacağına dikkat çeken işçiler, "Patronlar artık zam yaparken iki kere düşünecek. İşçileri sokağa dökmeyecek bir rakam vermek zorunda kalacaklar. Bizlere küfür ve hakaretlerde bulunan patronlar artık daha dikkatli olacaklar" diyorlar.

Kazanımların devamlılığı ve korunması için sendikal mücadele

11 Günlük grev ile kazanımların olması işçiler arasında mücadele azmini arttıracaktır. Ancak sınıf mücadelesi zorlu bir süreçtir, işçiler açısından deneyimlerle dolu günler patronlar açısından da deneyim içerir. Kendi aralarında rakip ancak işçilere karşı birlik olan patronların karşısına işçi sınıfının ve emekçilerin çıkarlarını gözetken bir sendikal hareketi yaratma ve büyütme görevi de işçi sınıfının önünde duruyor.

Merter'de tekstil işçisi direniyor

Sendikasızlığın ve güvencesizliğin en yaygın olduğu sektörlerden biri olan tekstilden her gün yeni bir direniş ve grev haberi geliyor. İstanbul Merter'de bulunan Teksim işçileri Ağustos ayının başında greve çıktı. Cebeci Tekstil'de de işçiler grevde.

Sendikalı oldukları için işten atılan arkadaşlarının işe iade talebiyle grev yapan işçiler, patronun tüm engellemeye girişimlerine rağmen direnişlerine devam ediyorlar.

Grevci Teksim işçileri ile Cebeci işçileri bir araya geldiler. Her iki atölyenin işçileri dayanışmanın önemini vurguladılar. Aileleriyle birlikte grev çadırlarında bekleyen işçilere başta siyasi partiler, demokratik kitle örgütleri ve ilerici kurumlar olmak üzere çok sayıda çevreden destek ve dayanışma mesajları da geliyor.

Sendikalar ve orta sınıf: adın ne önemi var

Orta sınıfı savunma emeğin karşı saldırısında ana konu hâline geldi. Açık söyleyelim bu bağlamda, iyi ücret ödenen ve beraberinde yüksek ödentiler elde edilen işlerden, iyi çalışma koşullarından ve yine tarihsel olarak, çok sayıda işçiyi daha iyi yaşam standartlarına kavuşturan sendikal haklardan ve sendikal işlerden bahsediyoruz.

İyi kazanılan, sosyal ödentileri yüksek olan ve sendikal haklardan yararlanan işleri savunma ülke çapında devam eden mücadelelerin kalbinde yer alıyor. Eyalet eyalet ya da ulusal çapta büyük şirketler, mali sektör ve sağ kanat muhafazakârlar milyonlarca insanın yaşam koşullarını aşağıya çekmeye devam ediyorlar. Emek hareketi tarafından oluşturulmuş orta sınıf standartları, bütün işçilerin ücretlerinin ve çalışma koşullarının yükseltilmesinde önemli bir dinamiktir. Yani kamu çalışanlarına ve toplu sözleşme haklarına saldırmak ekonomik krizin yükünü işçilerin sırtına yüklemek isteyenler için uygun hedeflerdir.

Ancak şu ya da bu nedenle orta sınıf, ilerideki mücadeleler için oldukça kısıtlı bir kavramdır. Fikrimce orta sınıf, şu ana kadar çoktan tanık olduğumuz emek hareketinin önderlik ettiği mücadele düzeyine ayak uyduramamıştır. Daha açık olmam gerekirse, bazı insanlar "orta sınıf" terimine, yeterince bilimsel olma-

dığı için refleks olarak sol görüşlü bir tepki verirler. Ben onlardan biri değilim. Bence popüler kullanım bu noktada daha önemli.

Bu belirttikten sonra, "işçi sınıfı" kavramının şu an içinde bulunduğumuz mücadeleyi daha iyi tanımladığını düşünüyorum.

Emek hakkındaki mevcut düşünce eğilimi, sendikaların örgütlü veya örgütlenmemiş şekillerde bütün işçileri desteklemek zorunda oldukları yönündedir. Bunun yanı sıra emeğin büyük bir kısmı, ülkedeki (ABD) en düşük ücrete çalışan bazı işçilerin örgütlenmesiyle ilintilidir. Göçmenler, gençler, yaşlılar, kadınlar ve özellikle ayrımcılık ve ırkçılıkla yüz yüze gelmiş işçiler bu gruba dahildir. Bunlar, genelde çevrelerindeki en kötü işlerde çalışmaya zorlanmış kişilerdir. Bunun ötesinde, emek hareketi işsizleri ve yeterli derecede çalıştırılmayanları örgütleme konusunda çabasını yükseltmektedir.

Bütün bu insanları daha iyi ücrete çalışan sendikal işçilerle bir araya koyarsanız, işçi sınıfının kapsamlılığını elde edersiniz. Peki bütün bu çalışan insanları bir sınıfın unsurları kılan ortak özellik nedir? Hepsinin yaşamlarını sürdürebilmesi çalışmalarına bağlı. Hepsi (hepimiz) güncel ekonomik mücadelelerde aynı çıkarlara sahip. Hepimizin sendikaya üye olma ve toplu pazarlık hakkına ihtiyacı var. Hepimiz sosyal güvenlik sistemini (Medicare ve Medicaid: ABD'deki sosyal güvenlik sistemleri)

savunmalı ve korumalıyız. Hepimiz, yeni iş alanları yaratılması ve işsizlerin korunması için mücadele etmeliyiz. Ve tabii ki okuyucular burada işçiler ve aileleri için ortak faydalar ve ihtiyaçlar listesine daha birçok madde ekleyebilirler.

Ancak her şeyden önemlisi, işçi sınıfı üzerinden zamanı geriye çevirmeyi isteyen akıl almaz şirket düzenine, sağ kanadın ekonomik ve politik güçlerine karşı zafere ulaşmak için birlik olmaya ihtiyacımız var. Sendikalar tek başlarına bu savaşı kazanamazlar. Orta sınıf tek başına bu savaşı kazanamaz.

Kazanmak için; sendikalara yapılan baskınları durdurmak için mücadele ettiğimiz kadar, işini kaybeden evsiz bir aile için de mücadele etmeliyiz. Daha yüksek ücret ödenen ve bir sendika oluşturmaya çalışan kamu çalışanlarını örgütlemeye çabaladığımız kadar, örgütsüz çiftlik işçilerinin asgari ücretin altında çalıştırma dolandırmacasıyla sömürülmemesi için de mücadele etmeliyiz. Bütün işçileri ve bütün işçi ailelerini temsil eden bir işçi sınıfı programı ortaya koymak zorundayız.

Bu bağlamda, "işçi sınıfı" tabirinin, bu ülkedeki sendikasız, fakir, işsiz ve düşük ücretle çalıştırılan insanların kendilerini tanımlamak için kolayca benimseyebilecekleri bir terim olduğu söylenebilir. Elbette bu kesimlerin hepsi orta sınıf yaşamına can atıyor olabilir, ancak milyonlarca insan kendisini orta sınıf olarak görmüyor ve herhangi birinin kendisi lehine konuştuğundan da emin değil.

Son bir nokta: İşçi sınıfından söz etmekteki tereddütlerden bir kısmının geçmişten kalan bir konu olduğu aşikâr. Şirketlerin ve sağ kanat güçlerin, bugün emek kazanımlarını geri almaya çalıştıkları ve bu çerçevede son dönemde kullandıkları en büyük araç, işçileri ispatsız olarak komünistlikle suçlamak oldu. 1950'lerdeki saldırılarda sosyalist veya komünist olup olmadığın önemli değildi. Ekonomik ve sosyal adaleti savunuyorsan damgalanıyordun. Yani, belli belirsiz bir şekilde Marksist gibi gelen herhangi bir lisan bile damgalanıyordu -sınıf mücadelesi gibi.

Bugün dengesiz sağ kanat, ilerici fikirlere sahip herhangi birini ve hatta Obamayı, ne şekilde olursa olsun, çalışan insanların yanında yer aldıkları için sosyalist olarak nitelendiriyor. Ticaret Odası, ne zaman işçiler hakları için hareketlere geçse ya da zenginlerin ve şirketlerin vergilerini adil bir şekilde ödemelerini talep etse, "sınıf savaşımı" çığlıkları atıyor. Ve iki yüzlü bir şekilde bu saldırılarını "bütçe açığını azaltma" veya "sağlam mali politika" olarak adlandırıyorlar.

Böl-yönet ve korkut taktikleri bu çevrelerin her zaman başvurdukları taktikler olmuştur. Birlik, işçi sınıfı için her zaman hayat veren kan olmuştur. Birimize yapılan hepimize yapılmıştır.

Hepimiz biriz!

scott marshall

Peoples Weekly World

çev: ipek pınar şahin

KESK “Özgür Bırak” kürsüleri kurdu

Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu (KESK), son dönemde AKP tarafından yönetilen ve tüm muhalif kesimleri içine alan sindirme operasyonu kapsamında tutuklu bulunan 68 KESK'linin özgürlüğüne kavuşması için 25 Ağustos'ta “Özgür Bırak” kürsülerini ülkenin dört bir yanında kurdu.

2 ay önce kamu emekçilerinin sesi KESK'e yönelik yürütülen operasyonda aralarında KESK genel başkanı dahil birçok KESK üyesi sırf sendikal faaliyetlerinden dolayı gözaltına alınmıştı. KESK'e yönelik bu saldırı karşısında kamu emekçileri Ankara'da mahkeme önünde 2 günlük oturma eylemi yaparak arkadaşlarının serbest bırakılmasını talep etmişlerdi. Emekçilerden gelen tepkiler karşısında KESK başkanı ile birçok sendika üyesi serbest bırakılmasına rağmen bir kısmı da tutuklanmıştı.

KESK “görmeyen gözlere, duymayan kulaklara, yazmayan kalemlere inat, tutuklu KESK'lilerin serbest bırakılması” için alanlara indi. 25 Ağustos'ta yapılan “Özgür Bırak” eylemlerinde tutuklu bulunan arkadaşlarının serbest bırakılması talep edildi. “Onların yokluğuna bizleri alıştıramayacaksınız” denilerek eylemlerin devam edeceği belirtildi.

KESK tarafından basına yapılan açıklamada; tutuklu bulunan arkadaşlarının sırf sendikal faaliyetlerinden, emekçi hakları-

nı savunmalarından kaynaklı tutuklu bulunduğunu, bu saldırının bilinçli ve maksatlı olarak AKP tarafından KESK'e yöneltildiği, KESK'in kurulduğu günden bu yana emek mücadelesinde safını emekçilerden yana koyduğu, iktidar dalkavukluğuna ve emekçilerin haklarının gasbedilmesine karşı sürekli mücadele yürüttüğü, bunlardan ötürü de sürekli olarak iktidarların baskılarına maruz kaldığı belirtildi. Yapılan tüm baskıların kamu emekçilerinin örgütlü mücadelesiyle geri püskürtüleceğine olan inanç vurgulandı.

Birçok demokratik kitle örgütü, siyasi parti ve devrimci yapının destek verdiği eylemler, “Bilin ki bizler, haklı mücadelemizi baskı altına almaya çalışan, her türlü hukuk dışı ve fiili uygulamalar karşısında geçmişte olduğu gibi bugün de sessiz kalmayacağız. Birbirimize daha fazla kenetlenerek bu oyunu bozacak, zulmün ve zorbalığın efendileri önünde asla boyun eğmeyeceğiz” denilerek sonlandırıldı.

Yine Bilgi, yine işçi kıyımı

Adı sürekli olarak işçilerin uğradığı hak gasplarıyla gündeme gelen Bilgi Üniversitesi'nde bugünlerde yeni bir işçi kıyımı yaşanıyor. 24 Ağustos 2012'de 13 işçi işten çıkarıldı. Sırada onlarca işçinin daha olduğu tahmin ediliyor.

İşçiler www.bilgicalisanlari.com adlı internet sitesinde yaptıkları açıklamada, “kâr amaçlı üniversiteciliğin olumsuz sonuçlarına örnek teşkil eden bu haksız uygulamayı, her türlü meşru zeminde, ulusal ve uluslararası kamuoyu nezdinde ifşa edeceklerini” belirttiler. Öte yandan

Bilgi'li emekçiler yönetimin kararının arkasında, çıkarılan işçilerin sendikal olma isteğinin yattığını da vurguladılar.

THY sorunu aynı zamanda

kadın sorunudur

fatma şenden

Türk Havayolları deyince birçok kişinin aklına Sertap Erener'in söylediği “We are Turkish Airlines, we are globally yours” reklam spotu geliyordu. Ya da hostes, kabin görevlisi diye adlandırılan kadınların giyecekleri üniformalarının Cemil İpekçi gibi modacıların tasarımından çıktığı geliyordu. Havayolu şirketlerini ayakta tutan imaj hâlâ belli vücut ölçülerine uymak zorunda bırakılan “bakımlı”, “şık” kadın kabin görevlileri. Ama THY tarafından sendikal oldukları için işten atılan ve 3 ay aşkın bir süredir Atatürk havaalanında direnişte olan 305 havayolu emekçisine uygulananlar hiç de “şık” değil!

Artık Sertap Erener'in sesi de kulaklarımda “We are Turkish Airlines, we are brutally yours” diye çınlıyor. Hava-İş sendikası ve bağlı olduğu uluslararası kuruluş İTF (Uluslararası Taşımacılık İşçileri Federasyonu) THY'nin “globally yours”, yani “küresel olarak sizin havayolunuz” anlamına gelen İngilizce spotunu “brutally yours”a, yani “size vahşice yaklaşan havayolunuz”a çevirmiş. Bunu “vahşilikte sınır tanımıyoruz” olarak da algılayabilirsiniz.

Yoksa, şimdiye kadar hiç baş kabin amiri çalışanına iş akdinin feshedildiğini, Amerika'dan İstanbul'a dönüş uçuşu sırasında Los Angeles havaalanında bildiren ve o çalışana “iş akdinin feshedildi, toplu eşyalarını in” diyen bir havayolu şirketi duydunuz mu? 1989'dan bu yana THY'de çalışan Meltem Akdağ'ın başına gelen bu. THY uluslararası havacılık kurallarını ihlal ederek bu konuda bir ilke imza atmış. Petrol-İş Sendikası Kadın Dergisi'nin son sayısında Necla Akgökçe bu konuda önemli ayrıntılar içeren bir söyleşi yapmış.

Kadın emeği sömürsünün kendine özgü nitelikleri bir kez daha havayolu emekçisi kadınların direnişleri sırasında dile getirdikleriyle ortaya çıktı. Bu direniş, kadın örgütlerinin veya sendikaların kadın birimlerinin yakından izlemiş oldukları Novamed, Desa vb. direnişlere benzer şekilde, kadın emekçilerin uğradıkları sömürünün, yaşadıkları sorunların özel biçimlerini görünür kıldı. Bu, zaman zaman kadınlara özgü meslek hastalıkları, örneğin bu örnekte olduğu gibi uçaktaki basınç nedeniyle iç organların, rahmin sarkması şeklinde kendini gösterdi. Ya da dış görünüşle ilgili -oje rengine, ne şekilde gülümseneceğe varan- detaylı talimatların cinsiyetçi boyutundan tutun, erkek çalışanlar tarafından mobbinge, hatta tacize uğramaları şeklinde çeşitli baskı biçimlerini aldı. Yaşanan sorunları, THY emekçisi kadın arkadaşlarla yaptığımız röportajda okuyabilirsiniz.

Bu direnişin “kadın yüzünü”nün ortaya çıkışında kuşkusuz Sendikal Güçbirliği Platformu Kadın Koordinasyonu'nun büyük rolü var. Her ne kadar havayolu emekçisi kadınların yaşadıkları sorunları ön plana çıkarmada niye bu kadar gecikildiği sorusu akıllara gelse de, bunun cevabı çeşitli biçimlerde verilebilir. Sendikaların hâlâ “kadınlara dair sorunları” tali sorun olarak görmesi en büyük etkindir kanımca.

Daha iyimser bir ihtimalle, “işten atılma” gibi bir gerçekle karşılaşan sendikaların bu durumu öncelikle ele alması, kadın duyarlılığının gelişmesini engelledi denebilir. Aslında Novamed, Desa ve isimsiz direnişlerde kadın örgütlerinin, sendikaların kadın birimlerinin yeterince deneyim kazandığını söyleyebiliriz. Kadınlar şimdi bu deneyimlerini THY direnişine aktarıyorlar. Şu anda önemli olan, bütün kadın örgütlerinin güçlerini işten atılan havayolu emekçilerinin işe iade edilmelerini sağlamak üzere birleştirmeleri.

“Bugünün suskunları ve sessizleri yarının kaybedeni olacak”

Atılay Ayçin

Hava-İş Sendikası Genel Başkanı Atılay Ayçin ile havacılık işkolunun grev yasağı kapsamına alınması, bu saldırıya karşı hava yolu işçilerinin ve sendikal hareketin gösterdiği tepki konusunda yaptığımız söyleşiyi sunuyoruz.

yenidünya: Merhabalar Atılay Bey.

Atılay Ayçin: Merhabalar.

yenidünya: Sizi sınıf mücadelesindeki duruşunuzdan dolayı zaten tanıyoruz ama bir de *Yeni Dünya* okurları için bize kendinizi kısaca tanıtır mısınız?

Atılay Ayçin: Ben 1954 Dersim doğumluyum. 1989 yılından bu yana Türkiye Sivil Havacılık Sendikası'nın Genel Başkanlığını yürütüyorum. Evliyim. Bir oğlum var. Genel Başkan seçilene kadar da Türk Hava Yollarında 15 yıl uçak teknisyenliği görevi yaptım.

yenidünya: Bugüne kadar yapılan toplu sözleşmeler ve bu toplu sözleşme süreçlerinin nasıl geçtiği konusunda bize biraz bilgi verebilir misiniz?

Atılay Ayçin: 1989 yılında biz yönetim anlayışı olarak yeni bir anlayışla, sınıf ve kitle sendikacılığını temel alan bir sendikacılık anlayışıyla Hava-İş sendikasının yönetimine aday olduğumuzu söylemiş-tik. Değişim grubu olarak yapmış olduğumuz uzun bir muhalefet çalışmasının sonrasında o dönem Türk Hava Yollarında çalışan arkadaşlarımızın ağırlıklı tercihiyle yönetime geldik. Tabii biz yönetime geldiğimizde o güne kadar sendika yönetiminde bulunan mevcut kadrolar ağırlıklı olarak işverenlerle yapılan görüşmelerle toplu sözleş-

menin bitişine karar verdiği için üye genel olarak kendi taleplerini toplu sözleşmeye yansıtma fırsatı bulamamıştı. Bunun 15 yılına ben kendim fiilen şahit oldum. Biz üyedeki bu beklentiyi doğru tespit ettimiz için yeni bir anlayışla hareket ettik. Toplu sözleşme süreçlerinin üyeye açık yapılması, taslakların üyeye birlikte hazırlanması, toplu sözleşme görüşmelerine üyenin bizzat dahil olarak orada kendisi ile yapılan pazarlıkları dinlemesi, görmesi, duyması ve orada kendisi ile ilgili olarak verilecek karara yabancı olmaması gerektiği görüşünü benimsedik.

Ve biz ilk toplu sözleşmemizde, 91 yılında, Türk Hava Yollarında 38 gün; o dönem yine örgütlü olduğumuz Hava-İş'te 40 gün süren bir grevle sürece başlamıştık. Ve o dönem süren grevler sonrasında gerek demokratik talepler açısından olsun, gerek sosyal hakların geliştirilmesi açısından olsun, gerek ücret açısından olsun, toplamın taleplerinin yüzde doksanını karşılamış olduk. Ve bizimle birlikte Hava-İş'te yeni bir sendikal anlayış oturdu. Bu toplu sözleşmeyle birlikte.

“Bizde taslağı üye hazırlar, toplu sözleşme görüşmelerimiz üyeye açık yapılır ve toplu sözleşmenin hangi aşamada bitmesi gerektiğine üyenin kendisi karar verir.

Tabii Hava-İş'te o güne kadar işverenlerle kapalı kapılar ardında yürütülen bir sendikal anlayış hâkim olduğu için bizim bu anlayışımız Türkiye'de ilk defa hem Türk İş genel kurulunda kendini hissettirdi, hem de Türkiye sendikacılık hareketine yeni bir ivme kazandırdı. Özellikle işverenler bizim bu duruşumuzdan, bu tavrımızdan, getirdiğimiz bu tür yeniliklerden çok ciddi anlamda rahatsız olmaya başladılar. Ve biz başta Türk Hava Yolları ve örgütlü olduğumuz şirket işverenleri dahil olmak kaydıyla çok ciddi iktidar baskılarına, tehditlere, işveren sendikalarının baskılarına maruz kaldık. Ama süreci üyelerle götürdüğümüz için yapılan tüm baskılar sonuç vermedi ve 23 yıldır bu anlayışı hiçbir sektöre uğratmadan bugüne kadar taşıdık.

Yani bizde taslağı üye hazırlar, toplu sözleşme görüşmelerimiz üyeye açık yapılır ve toplu sözleşmenin hangi aşamada bitmesi gerektiğine üyenin kendisi karar verir. O nedenle işverenler bizlerle üye önünde tartışmaktan çekinir ve kaçınırlar. Tabii patronlar, hükümet, işveren sendikaları bizim bu tavrımızı değiştirebilmek için çok uğraştılar, çok çaba sarf ettiler. Ama bu konuda gerek bizim, gerek üyenin taviz vermemesi sonucunda bunu bir sistem, bir gelenek hâline getirdik ve yıllardır böyle sürer. Ama bütün sözleşmelerimiz ya grevli bitmiştir, ya greve bir kala bitmiştir. Bunun

da bir nedeni, üyenin sürece dahil olması ve her konuda kararlara katılmasıdır. Bir ikincisi, toplu sözleşmelerimizde biz kazanılmış haklarımızdan kesinlikle taviz vermiyoruz ve özellikle yasaya atıfta bulunulan maddeleri olabildiğince en asgari seviyelerde ve olabilmesi gereken maddelerde tutmaya çalışıyoruz. Bu nedenle bizim tartışmalarımız çok zorlu geçer, süreç çok uzun sürer ama üyenin istediği gibi biter.

yenidünya: Bu dönemde grev yasağına alınmanızı nasıl yorumluyorsunuz?

Atılay Ayçin: Bizim bu duruşumuz, Türkiye'de sendikal anlayışa getirdiğimiz bu yenilik, bu ivme doğal olarak birçok yeri rahatsız etti demiştim. Bugünkü mevcut siyasal iktidar rahatsız olduğu gibi şirket yönetimine atadığı yöneticiler de bizim bu tavrımızdan rahatsız olduklarını çok sıkça dile getirmeye başladılar. Ve bir şekilde bu geleneğin, bu anlayışın terk edilmesi gerektiğini söylediler. Ancak biz bunun kesinlikle olamayacağını, bunun Hava-İş'te yerleşmiş, oturmuş bir sistem olduğunu, bir gelenek olduğunu ve kesinlikle değişmeyeceğini söyledik. Bunun üzerine hükümet ve dolayısıyla işverenler bizim sendikal anlayışımızdan rahatsız oldukları gibi bizim üyeye ilişkilerimizden, di-

yaloğumuzdan da rahatsız olmaya başladılar.

Böyle olunca en son Türk Hava Yollarında bu dönem 23. Dönem Toplu Sözleşme görüşmelerimiz başlamadan yine yetkimize itiraz ettiler. İtiraz da bizim çabalarımız sonucunda 14 ay sonra bizim lehimize sonuçlandı. 01.01.2011 tarihinde başlaması gereken toplu sözleşme görüşmelerine bir buçuk yıl sonra başlayabildik.

Normal 60 günlük ilk görüşme süresi bitti ve maddeler üzerinde bir uzlaşma sağlanamamış oldu. En son resmî arabulucu aşamasına gelindiğinde onun da görev süresine itiraz ederek süreci iyice çıkmaza soktular. Ve biz bu resmî arabulucu sürecine yapılan itirazla uğraşırken hiç ilgisi olmayan bir yasa taslağının içerisine, torba yasa taslağının içine bizim grev yasağı kapsamına alınmamıza ilişkin bir madde eklendi. Ve ilgisiz bir bakanlığın, ilgisiz komisyonlarından jet hızıyla geçirilerek; jet hızıyla da cumhurbaşkanının onayından geçirilerek *Resmî Gazete*'de yayınlandı ve yürürlüğe girdi.

yenidünya: Sendika ve hava yolu çalışanları grev yasağına nasıl bir karşılık verdi?

Atıl原因 Ayçin: Biz bu süreçte yaklaşık beş bin üyemizle Türk Hava Yolları Genel Müdürlüğü'nün önünde yapılan basın açıklamasında bir karar almıştık. Eğer bu korsan yasa önerisinde bizim grev yasağı kapsamına alınmamızla ilgili önerge meclise iner ve kabul görürse biz o gün özverili çalışmama hakkımızı kullanacağız dedik.

“Eğer bu korsan yasa önerisinde bizim grev yasağı kapsamına alınmamızla ilgili önerge meclise iner ve kabul görürse biz o gün özverili çalışmama hakkımızı kullanacağız dedik.”

Özverili çalışmama hakkı ne demektir? Türk Hava Yolları şu an 200 uçaklı filoya sahip. Ve uluslararası standartlara uygun uçuş yapabilmesi için ilave 8 bin personel daha alması lazım. Böyle olunca da bu eksikliği şu an mevcut personelin olağanüstü gayreti ve çabasıyla, fazla mesaisiyle götürüyor. Yani konunun anlaşılabilir olması açısından şöyle bir örnek vereyim. Türk Hava Yollarının sekiz yıl önce 70 uçağı vardı, çalışan 12 bin 560 kişiydi. Bugün 200 uçağı var, çalışan 13 bin 560. Bin kişi artmış. Ama uçak sayısı ve iş yoğunluğu

yüzde yüzün üzerinde artış göstermiş olmasına rağmen personel sayısı ona denk artmamış.

İşte biz o özveriyi ortadan kaldırdırınca Türk Hava Yollarının uçakları, 250 sefer dolayında uçak, o gün 29 Mayıs itibarıyla uçamadı. Ve biz o gün sadece uçmama hakkımızı kullandık. İşveren bunun üzerine 305 arkadaşımızı yasa dışı eylem yapmak gerekçesiyle ve yasal olmayan sms üzerinden yaptığı bildirimlerle iş akitlerini feshederek işten çıkardı.

yenidünya: Türkiye İLO'nun 87 ve 98 nolu sözleşmelerine taraf olduğu hâlde bu uygulama başladı. Hava-İş olarak siz İTF'ye üyesiniz ve çok yakın ilişkileriniz olduğunu da biliyoruz. Uluslararası arenada bu yasa büyük yankı buldu. İTF'nin bu bağlamda katkıları neler oldu? Yani uluslararası sendikal hareket bu sorunun çözümüne yönelik yeni eylem ve etkinlikler planlıyor mu?

Atıl原因 Ayçin: Tabii bizim böyle bir korsan yasayla, böyle bir korsan süreçle karşı karşıya kalmamızın sonrasında, doğal olarak biz iç muhalif güçleri hareketlendirdiğimiz gibi, onların destek ve dayanışmasına ihtiyaç duyduğumuz gibi, uluslararası alanda da dostlarımız hareketlere geçerek bizimle dayanışma içerisinde oldular. Bu bağlamda yurt dışı faaliyetlerimiz üst kuruluşlarımız olan İTF ve ETF üzerinden yürütüldü.

Özellikle Almanya, İngiltere, Belçika, Avusturya, Amerika, Tayland gibi İTF'nin örgütlü olduğu 154 ülkede bir dizi eylemler yapılmaya başlandı. Bunlar yavaş yavaş işyerlerine, yani İTF ve ETF'nin örgütlü olduğu işyerlerine yansımaya başladı. Yani artık Türk Hava Yollarının uçakları buradan gittiğinde zaman zaman alanda park edecek yer bulamayabilir, zamanında yolcusu indirilmeyebilir, yolcusu alınamayabilir, zamanında yakıtları verilemeyebilir, uçakların yer transit kontrol bakımları zamanında yapılamayabilir, zamanında kalkamayabilir. Yapılacak eylemlilikler yavaş yavaş pasif protesto eylemlerinden pratik radikal eylemliliklere doğru gidiyor. Bu anlamda gerçekten yurt dışında çok olumlu bir destek başlatılmış durumda.

Ayrıca tabii buradaki eylemi ve direnişi gören, Türk Hava Yollarıyla seyahat eden turizm acentalarının ve kişilerin, kuruluşların başlattığı kampanyalar var. Türk Hava Yollarıyla uçmama kampanyası gibi kampanyalar kendisini hissettirmeye başladı.

“Artık uluslararası sermaye nasıl kendi aralarındaki sınırları kaldırırsa işçilerin de kendi aralarındaki sınırları kaldırarak eylemleri evrenselleştirmesi ve uluslararası bir niteliğe büründürmesi gerekir.”

Artık uluslararası sermaye nasıl kendi aralarındaki sınırları kaldırırsa işçilerin de kendi aralarındaki sınırları kaldırarak eylemleri evrenselleştirmesi ve uluslararası bir niteliğe büründürmesi gerekir. Biz bu eylemin de ancak böylesine bir

evrensel nitelikte ve içerikte yapılacak dayanışmayla başarıya ulaşacağına inanıyoruz.

yenidünya: Hava işkolundaki grev yasağı aslında çok köklü ve ağır bir yasak. Türkiye tarihinde bu tür uygulamalara gidenler cuntacılar. Böyle bir yasağa Türkiye emek hareketinin gösterdiği tepki ve eylemleri nasıl değerlendiriyorsunuz? Hükümetin böylesine ağır bir saldırısına Türkiye sendikal hareketinin gerekli ve yeterli karşı duruşu gösterdiğini düşünüyor musunuz?

Atıl原因 Ayçin: Bizim işkolumuzda uygulanan grev yasağı sektörel olarak, işkolu olarak bir defa dünyada eşi benzeri olmayan bir grev yasağı. Uluslararası yasa, hukuk, vicdan, insani değerler, insanı kararlardan açısından da, tarif edilebilir, örnek alınabilir bir karar değil. Yani dünyanın hiçbir yerinde hava taşımacılığı işkolu grev yasağı kapsamında değildir. Ha, siz eğer çalışma yaşamına barış getirirken, bir tarafın hareket alanını daraltıp bir diğer tarafın hükümlerini ve saldırganlığını arttırarak çalışma barışını koruyacağınızı zannediyorsanız; yani bir yanda işverenlere alabildiğince özgürlük ve geniş hareket alanı sağlayıp bir yanda grev hakkıyla kendisini toplu sözleşme masasında ifade eden işçilerin grev haklarını ellerinden alarak çalışma barışını, adaleti koruyacağınızı söylüyorsanız; bir defa, sağlanan bu barış adaletli bir barış olmaz, dengeli bir barış olmaz. Bunun adı barış da olmaz. Bunun adı tek taraflı tahakkümdür, tek taraflı teslim alma politikasıdır. O nedenle bu konuda bugüne kadar özellikle kıdem tazminatı, ulusal istihdam strateji planı, yeni sendikalar yasa-

si, yeni grev, toplu sözleşme, lokavt yasası ve benzeri çalışma yaşamı ile ilgili yasalara yönelik hükümetin başlatmış olduğu saldırıların tamamı antidemokratiktir ve uluslararası evrensel hukuk kurallarıyla örtüşmemektedir.

Sendikaların duruşu açısından, acıdır ama bu bir gerçektir, ciddi bir karşı çıkış olduğunu söylemek söz konusu değil. Yani bugün bize yapılan yarın başkalarına yapılacak. Hükümetin temel politikası bir yandaştırma politikası. Yandaştıramadığı kurumları politikalarıyla benzetme politikası. Benzetemediği kurumların içini boşaltarak işlevsiz hâle getirme politikası. O nedenle biz başından beridir bütün sendikalara, konfederasyonlara artık kendi aranızdaki bu ayrışmaları kaldırarak sizi ayırıştırma değil birleştiren noktalarda bir araya gelin dedik. Çünkü yapılan saldırı işçi sınıfına dönük genel bir saldırdır, önemli bir saldırdır. Eğer bu saldırgan politikaların sonuç vermesi söz konusu olursa hepimiz mevzilerimizi kaybedeceğiz, varlığımızı kaybedeceğiz ve anlamsız hâle geleceğiz. Bu nedenle bu saldırıya karşı topyekün bir karşı çıkışın hayata geçirilmesi, örgütlü bir karşı çıkışın hayata geçirilmesi gerekir. Maalesef bugüne kadar mevcut sendikaların, konfederasyonların bunu gerçekleştirdiğini söylemek mümkün değil.

“Eğer bu saldırgan politikaların sonuç vermesi söz konusu olursa hepimiz mevzilerimizi kaybedeceğiz, varlığımızı kaybedeceğiz ve anlamsız hâle geleceğiz.”

Yani artık klasikleşmiş bildiriler, basın açıklamaları ve işyerleri ziyaretleri üzerinden yapılan dayanışma ve destekler anlamını yitirdi. Az önce de onu söyledim. Fiili, işyerlerinden bölgelere, bölgelerden Türkiye'nin merkezine yürüyen eylemlilik sürecinin başlatılması lazım. Ve bu eylemlilik sürecinin içerisinde emekten yana olan, AKP'nin saldırgan politikalarına, kapitalizmin çöküş politikalarına karşı çıkan bütün unsurların yer alması gerekir. Gerçekten özellikle bu neoliberal politikaların bize biçtiği bu kılıfın, bu elbisenin mutlaka üzerimize geçirilmeden bertaraf edilmesi gerekir. Sendikalar ve konfederasyonlar, emekten yana güçler bugüne kadar bunu yapabilmemiş değil. Bu bir zafiyettir. Hepimizin ortak eksikliğidir. Tezelden, yarınlarda geç kalmış olma-

mak için bir an evvel, herkesin bir araya gelip bizi birleştirecek unsurları, Türkiye'nin yarınlarında olabilecekleri doğru saptayıp bunlara karşı çıkış politikalarının kimlerin üzerinden hayata geçirilmesi gerektiği konusunda canlı tartışmalar yaparak örgütlü bir dayanışmayı, örgütlü bir karşı çıkışı hayata geçirmesi gerekir. Bu yapılamazsa yarın hiç kimsenin, yani kısmi olarak bir birinden farklı şeyler, doğru sözler söyleyen ve kısmi olarak fazla şey yapan unsurların da bu yapılan saldırılar karşısında durma şansı da olmayacak ve o yenilginin, o kayıpların sorumlusu da hepimiz olacağız. O nedenle sizin aracılığınızla da kamuoyuna söylemek istediğim şudur. Eğer bu ülke demokrasisiyle, insan haklarıyla, halkların bir arada özgürce ve barış içinde, adaletli bir barışla yaşayacağı ülke olacaksa; eğer bu ülkede çalışanların da, emek dünyasının da olduğu hatırlanacaksa, bu, ancak bir işçi hükümetiyle, emekten yana bir iktidarla mümkün olacaktır. Ben sizin aracılığınızla bu gerçeği, bu özlemi tüm demokrat güçlere, devrimci unsurlara bir çağrı olarak iletmek istiyorum.

yenidünya: Tam olarak mevcut durumu göz önünde bulundurarak bu sürecin geleceği hakkında neler söylemek istersiniz?

“Biz bedeli ne olursa olsun bu bedeli ödemeyi göze alarak ilerlememizi sürdüreceğiz.”

Atıl Ayçin: Bu süreç mutlaka başarıya ulaşacaktır. Bir defa burada duran arkadaşlarımızın duruşu, sürece motive olmaları, buradaki direnişte gerçekten bir performans gösteriyor arkadaşlarımız, bu sürecin başarıyla biteceğinin göstergesidir. Bu süreç mutlaka işten atılan 305 arkadaşımızın işe dönmeleriyle ve grev yaşayının geri dönüşüyle sonlanacaktır. Grev yaşayıyla ilgili Anayasa Mahkemesi aleyhte karar verirse Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne gideceğiz. Buradaki iş mahkemeleri aleyhte karar verirse arkadaşlarımızın işe iade davalarını Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne kadar götüreceğiz. Biz bedeli ne olursa olsun bu bedeli ödemeyi göze alarak ilerlememizi sürdüreceğiz.

yenidünya: Bize vakit ayırdığınız için çok teşekkür ederiz

Atıl Ayçin: Ben teşekkür ederim.

söyleşi: ilkin sarı
fotoğraf: hamdi akçay

Bir Sinema Vakası: “Dabbe”

madır. Yapımcı ne yapması gerektiğini bilir. İzleyici de ne istediğinin ve filmin sonunda sinemadan nasıl bir hazla çıkacağını farkındadır. Günümüzde aksiyon, komedi, bilim kurgu gibi çok fazla türden bahsedilebilir. Korku sineması da bu türler arasında önemli bir yer tutuyor

Korku filmlerinin alt türü: Kıyamet korkusu

İlk dönem korku filmleri, zombileri, hayali yaratıkları, yüksek dozda şiddeti, terörü ve benzerlerini içinde barındırıyordu. Fakat II. Dünya Savaşı'nın hemen ardından, yeni bir tür olarak ortaya kıyamet korkusu çıktı. Kıyamet filmleri ise hayaletler, ruhlar, cinler gibi dini varlıklar içeriyor. Kapitalist sistemde yaşayan insanların güvensizlik, çaresizlik, geleceksizlik sorunlarını pekiştiriyor böylece.

Kapitalizmi korku unsuru olarak kullanan yönetmenlerin de olduğunu hatırlatarak 1 Ağustos 2012'de vizyona giren “Dabbe Bir Cin Vakası” filmine değinebiliriz. Hasan Karacadağ'ın yönettiği film Dabbe serisinin son filmi. Son dönemde Türkiye sinemasında çok sayıda film üretilmesine rağmen, korku filmle-

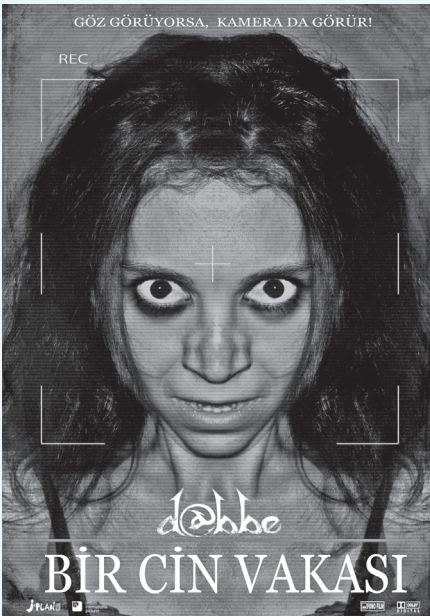
rinin az olması “Dabbe”ye yönelik ilgiyi arttırmış gözüküyor.

İlk seri, cinlerin internet teknolojisini kullanarak saldırıya geçtiği film olarak kaldı hafızamızda. Filmde Amerika ve Japonya'da yaşanan intihar vakalarına paralel olarak Türkiye'de internet ile fazla haşır neşir olan bir gencin intiharı anlatılıyordu. Karacadağ'ın teknolojiyi kullanarak gerilim yaratması elbette daha tutarlı ve korkunç olabilirdi. Ama olmadı, yetmedi. Bunun yerine yönetmen Karacadağ “belgeleriyle” ortaya çıktı. Gazetelere “cin bebek” fotoğrafı verdi. Filmde gerçek cin görüntüleri ve sesleri kullandığını iddia etti. Artan eleştirilerin ardından ise “bilimsel açıklamaları var ama ben doğüstü güçlere inanıyorum” dedi.

Filmin konusuna gelecek olursak “cin vakasının salgın hastalıklara benzetilmesi” serinin diğer filmleleriyle aynı. İlk filmdekinin aksine cin vakası dış mihraklı değil! Yoksul bir köyden çıkıp idealize edilmiş bir villada yaşayan “güzel” insanlara bulaşacak kadar önüne geçilemez bir salgına dönüşüyor. Doğüstü güçlere inanan ve kabullenen köylünün aksine daha “mantıklı” davranarak, yaşadığı sorunu tıbbi yöntemlerle çözmeye çalışan Ceyda T.'nin ailesi ve yakın dostlarının başına gelenler ise herkese bir “ders verme” iddiasında.

Biz bu filmi bir yerden hatırlıyoruz Korku sineması müptelaları Oren Peli ve Tod Williams'ın yönetmenliğini yaptığı “Paranormal Activity” filmi iyi bilir. Teknik anlamda özgün olan film, düşük bütçesine rağmen milyon dolarlar harcanan filmler kadar ses getirmişti. Amatör kamerayla çekilmesinin yanı sıra filmlerde el kamerası kullanımının yaygınlaşmasını sağlamıştı. İlki 2007'de çekilirken, 2012'de serinin dördüncü filmi tamamlandı. Korku filmi severlerinin iyi bildiği Paranormal Activity belli ki Hasan Karacadağ'ı da etkilemiş. Karacadağ “Dabbe Bir Cin Vakası”nın tanıtım toplantısında filmler arasında “etkilenme ve benzerlikler” olabileceğini belirtti. Fakat Karacadağ'ın gözden kaçırdığı nokta “Dabbe Bir Cin Vakası” filminin hemen hemen tüm aksiyon sahnelerinin, çekim yönteminin ve çekim açılarının Paranormal Activity filmiyle neredeyse aynı olmasıydı. Sağda duran kameranın solda durması dışında bir değişiklik yok.

Öte yandan Dabbe'de kıyamet teması var. Serinin hiç bir filmi içinde kurtuluşu barındırmıyor. “Ne yaparsanız yapın kıyamet kopacak” mesajı veriliyor. Oturup dua etmek ve inanmaktan başka çare bırakmıyor. Şuna da değinmek lazım: “Dabbe - Bir Cin Vakası” filmi tamamen Müslüman toplumunun inaçları üzerinden kurgulanmış, hatta uyarlanmış diyebiliriz.

Dünyada televizyonun yaygınlaşmasıyla beraber izleyiciyi sinema salonlarına tekrar çekmek için; teknik yeniliklere gidilmesi, farklı konulara değinilmesi ile sinemanın kendisi için yeniden yaşama olanağı yarattığı söylenir.

Sinemada türlerin ortaya çıkmasının da benzer bir geçmişi var. Tür filmlerinin en önemli özelliği yapımcısı ile tüketicisi arasındaki gizli anlaş-

Yorulmak nedir bilmeyen yiğit işçi: Mehmet Bozışık

fotoğraf: mehmet özer

Mehmet Bozışık 1901 yılında Yunanistan'ın Kavala kentinde doğdu. İşçi sınıfının haklı mücadelesiyle ve ilerici fikirlerle kardeşi Salih Bozışık ile birlikte tütün işçiliği yaptığı Kavala'da tanıştı. 1924 yılında 'mübadil' olarak Türkiye'ye gelen Bozışık burada da tütün işçiliğine devam etti.

Bu dönemde ilerici, işçiden yana, halktan yana insanların bir araya geldiği Türkiye Kömünist Partisi bir bildiri yayınlayarak 1917 yılında işçi sınıfının devrim yapıp iktidarı ele

geçirerek kendi hükümetini oluşturduğu Sovyet Birliği devriminin 10. yılında Türkiye'li işçilerden bir gün iş bırakmasını istedi. Mehmet Bozışık işçilerin hakları için mücadele eden, işçilerin kurtuluşunu savunan, işçiler ve tüm halk için gündüzlerinde aç yatılmayan bir dünya kurmayı hedefleyen işçi sınıfının partisi ile böyle tanıştı. Mehmet Bozışık o gün bir gün iş bıraktı, işçi haklarını elde etmek için o gün grev yaptı.

Hayatını işçilerin daha iyi bir yaşam sürmesine adanmış Mehmet Bozışık işçi sınıfının partisinin çeşitli organlarında birçok görev üstlenerek bu görevleri ciddiyetle yerine getirdi. İşçi haklarını savunmak adına hayatında 9 kez tutuklanan ve 16 yıl hapis yatan Bozışık beş kez de sürgün cezasına çarptırıldı. Hayatının son gününe kadar işçilerin birlik mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs'a, işçi eylemlerine, grevlere, öğrenci eylemlerine katılan Bozışık, 27 Ağustos 1998 Perşembe günü Samatya SSK Hastanesinde diyaliz makinesine bağlıyken hayata gözlerini yumdu. Aramızdan ayrılan Mehmet Bozışık Türkiye işçilerine onurlu bir mücadele bıraktı.

Boz Mehmet unutulmadı!

27 Ağustos 2012 günü Mehmet Bozışık, namı diğer "Boz Mehmet", dünyaya gözlerini kapayışının 14. yılında mücadele arkadaşları ve ilerici gençler tarafından unutulmadı. TÜM-İGD üyesi gençler ve TKP 1920'li dostları bu yıl da Bozışık'ın İstanbul Feriköy'de bulunan mezarı başında buluştu. Onu tanıyan eski kuşak devrimcilerle en genç devrimcilerin yan yana geldiği anlamlı anmada Mehmet Bozışık'ın yaşamı boyunca ağzından düşürmediği "mücadeleye devam zaferimizin teminatıdır" sözü tekrar edildi ve emekçilerin, ilericilerin emek ve özgürlük mücadelesinden vazgeçmeyecekleri vurgulandı.

27 Ağustos 2012 - Feriköy

murat nergiz

En güçlü, en zayıf

Türkiye'de iktidar bloku ya da daha doğrusu blokları arasında bir süredir süren savaş, önümüzdeki dönemde yeni bir evreye girmeye aday. Bu tespit nereden mi çıkıyor? Aslında basit; özel bir kehanet değil. Özellikle 2007 yılından bu yana Türkiye'de ayan beyan bir savaş yaşanıyor. Uzun süreli tutukluluk, görevden alma, emekliye ayırma, sürgün, haklarını iade etmeme gibi pek çok fiziksel müdahaleyi de içeren savaş bugüne kadar bir ölçüde kansız geçti. Bu, egemenler katında -bir ölçüde karşılıklı- bir rahatlamayı da beraberinde getirdi. Geniş halk kitlelerinin beğenileri gelişmelerden minimum düzeyde etkilenirken, günlük yaşamdaki güvenlik duygusu da tamamıyla yok edilmemiş oldu. Ne de olsa Türkiye yüzyıllara dayanan bir hükümet ve devlet geleneğine sahipti. Ne ilginçtir ki, geleneksel siyasetin hem kemalist, hem de dinci kanatlarının zaman zaman öykünmekte sakınca görmediği Osmanlı da 600 yıllık bir devlet geleneğine sahipti. Ancak bu, topraklarının yüzde 90'ını ve en nihayetinde mutlak iktidarını kaybetmekten onu kurtaramamıştı.

Kısaca bugüne kadar oyun pek çokları için "yüksek katlarda" oynanan bir satranç müsabakasıydı. Ancak öyle gözüküyor ki, bu çetin oyunun sürdürülebilirliği günden güne zorlaşıyor. 10 bine yaklaşan KCK tutuklusunun varlığında Kürt sorunu kimsenin çıkışı göremediği bir labirente dönmüş durumda. Üstelik önce Kuzey Irak, şimdi de Suriye ekseninde şekillenen yeni konjonktür her gün labirente yeni ve daha karmaşık koridorlar eklemeye devam ediyor. Ardı ardına çıkartılan yargı paketleriyle Ergenekon, Balyoz gibi siyasi davalar da hukuksal ve siyasal olarak iyice kaotik bir hâl almış vaziyette. Kimsenin sapla samanı ayırma olanağı kalmamış durumda.

Pamuk ipliği inceliyor

Öte yandan özellikle 2002'den bu yana dışa bağımlı sıcak para döngüsü içerisinde kendini var eden ekonominin Avrupa'nın içine düştüğü mali krizden ve bölgesel savaş tehdidinden etkilenmeyeceğini söylemek için kör olmak gerekiyor. AKP'nin temel motivasyonu olan ekonomik göstergelerin bağlı olduğu pamuk ipliği giderek inceliyor.

Saat herkes için ilerliyor. Geleneksel devlet yapısındaki kabuk değişimi tüm hızıyla devam ediyor. Pozisyonunun sağlamlığına inanmak isteyen hükümet "bu fırsat her zaman ele geçmez" diyerek başta eğitim olmak üzere, hukuk, sosyal güvenlik, çalışma hayatı gibi alanlarda tepkilere aldırılmadan aynı anda çok sayıda programı hayata geçirmeye kalkıyor.

En güçlü ve en zayıf

Bu kadar büyük bir değişimin ve belirsizliğin bir arada olduğu bir süreçte kimsenin işlerin bir şekilde rayında gittiğini söylemesi inandırıcı olmaz. Evet, büyük tren bir şekilde ilerliyor. Ancak hangi zemin üstünde ve hangi rotada gittiği tam bir muamma. Düzen içinde sürdürülebilir bir pozisyon bulmak zor ve giderek daha da zorlaşıyor.

Sadede gelecek olursak: Son seçimlerden yüzde 50 oy almayı başarmış bir hükümetin ayağını yere sağlam basmadığını mı söylüyoruz? Evet, aynen öyle! AKP hükümeti 10 yıllık iktidarında kuşkusuz en kırılmalı günlerini yaşıyor. ABD'ye verilen bunca taviz, içeride dizginsizce sürdürülen hukuksuzluklar sadece AKP'nin genetik siyaset kodlarından değil, aynı zamanda da bu haklı endişesinden kaynaklanıyor.

Kısaca, bu günlerde kimse "kalem sağlam" diye düşünmemeli. Üstelik AKP'nin surlarında pek çok gedik olduğu da biliniyor. Öte yandan son yirmi yılda kalelerini zaten büyük oranda kaptırmış olan emekçilerin artık düşünmekten fazlasını yaparak kale savunmasından çıkıp surların ötesindeki dünya için yeni bir atağa hazırlanması gerektiği ortada.

Hava yollarında kadın olmak

13 yıldır THY kabin amiri ve Hava-İş sendikası iş yeri temsilcisi Dilek Gözüyılmaz ile hava yollarındaki kadın işçilerin çalışma şartlarına dair yaptığımız söyleşi sunuyoruz.

yenidünya: Merhabalar

Dilek Gözüyılmaz: Merhabalar.

yenidünya: Hava yolu kadın işçileri olarak çalışma şartlarınızla ilgili neler söyleyebilirsiniz?

Dilek Gözüyılmaz: Bizim çalışma şartlarımız gerçekten çok ağır. Uçuş sırasında yaşadığımız basınç değişiklikleri yüzünden iç organlarımızda sarkmalar meydana geliyor. Rahim sarkmaları gibi. Rahim sarkmalarından dolayı da birçok arkadaşımız genç yaşta tüp bebek veya aşılama yöntemiyle çocuk sahibi olabiliyor.

Başka konu da yatı, yani konaklama görevleri. Mesela nöbete gidiyorsunuz, nöbetten sonra size yatı verilebilir veya üç, beş gün sefere gideceğiniz bir görev planlanabilir. Dolayısıyla yarınınızı nerede geçireceğiniz belli değil. Mesela arkadaşlar aşı almışlar, ertesi gün de yumurtlama dönemleri! Ayrıca aşı almayanlar da normal yumurtlama dönemlerinde eşlerini yanlarında götürüyorlar.

Sonra bizim hostes olarak kronik hastalıklarımız var: boyun fitiği, bel fitiği, varis. Bir de kozmik radyasyona bağlı oluşmuş birtakım sağlık sorunları var. Mesela bir çoğumuz rahim kanseri, göğüs kanseri ve bağırsak, kolon kanserine yakalanıyoruz. Şu an böyle tedavide olan birçok arkadaşımız var. Tedavi süresince uçmuyorlar. İyileşirlerse sonra uçuşa dönüyorlar.

Bir de mesela çocuk sahibi olan arkadaşların bakıcı sorunları oluyor. Bu düzensiz çalışma koşullarına bakıcılar ayak uyduramıyorlar tabii

ki. Böyle çok sık bakıcı değiştirmek zorunda kalıyorsunuz. Bakıcı değiştirdiğiniz zaman, çocuğu bırakacak kimse bulamıyorsunuz. Bu durumda mazeret izni kullanmak istiyorsunuz fakat şirket bunu kabul etmiyor ve hakkınızda "aksaklık" giriliyor.

Kadın olarak yaşadığımız başka sıkıntılar, her işkolunda olduğu gibi mobbing (sistemik psikolojik şiddet ve yıldırma) ve cinsel taciz. Özellikle yatı görevlerinde erkek çalışanlar tarafından gerçekleştirilen taciz olayları ile karşılaşılıyor.

Bunun dışında yolcuların da tacizlerine maruz kalıyoruz. Mesela sözlü tacizine karşılık vermediğiniz zaman, böyle tek parmak havada, "Şikayet mektubu alabilir miyim, sizi şikayet edeceğim" diyor. Şirket bu mektupları hizmet kalitesini arttırmak için koyduk diyor, ama personeli baskı altında tutmak için kullanıyor.

THY eğitimlerinde bize kabinde güler yüzlü olun deniyor. Tabii ki güler yüzlü olalım, işimiz gereği. Ama eğitimlerde bize açık açık söylenen bir şey var: "Yolcu size cep telefonu, mail adresi, kartvizit verdiği zaman lütfen nezaketinizi kaybetmeden yolcudan bunu alın ve yolcunun göremeyeceği şekilde bir yerde çöpe atın." Evet biz bunu yolcudan alıyoruz! Ancak daha sonra onun çevresinde seyahat eden diğer yolcular bunu gördüğü zaman, yolcu diyor ki, "Hostes bunun telefonunu aldı, bunlar kesin dışarıda görülecekler." Hâlbuki bilmiyor, hostes onu tuvalete ya da mutfaka bir yere atıyor. Yani şirket yönetimi de cinsel tacize açık bir ortam oluşturuyor.

yenidünya: Peki meslek hastalıklarında rapor alabiliyor musunuz?

Dilek Gözüyılmaz: Rapor almamız her zaman sıkıntılı oluyor. Çünkü özellikle son çıkan yasada işyeri hekimleri tarafından işe geri dönüş için raporunuzun onaylanması gerekiyor. Biz dışarıdan rapor alsak da şirket hekimleri maalesef bu raporları çok kolay onaylamıyor. Tarihi eksik, kaşesi eksik gibi birtakım bahaneler öne sürüyor. Kaldı ki acilden rapor

alabilmemiz için 22.00-6.00 saatleri arasında devletle anlaşmalı herhangi bir özel hastaneye de gidebiliriz. Onlardan en fazla iki gün alabiliyoruz. İki gün alırsanız da geçersiz rapor olarak çıkıyor. Daha uzun süreli rapor almak için devlet hastanelerine gittiğinizde THY çalışanı olduğunuzu öğreniyor sohbet sırasında. Bazı hastanelere THY tarafından talimat verilmiş ve bize uzun süreli rapor vermiyorlar. THY eksik personelle çalıştığı için kimsenin rapor alması tahammülleri yok.

yenidünya: Peki hamile kaldığınızda neler yaşıyorsunuz?

Dilek Gözüyılmaz: Hamile kaldığımızda, o kozmik radyasyon ve basınç çocuğa zararlı olduğu için yere geçme işleminiz yapılıyor. Yere geçtiğinizde de hiç bilmediğiniz bir alan. Bilgisayarın başına geçiyorsunuz. Dosyalar taşıtılıyor, bazen de sadece kart dağıtılıyorsunuz. Hamilelerle ilgili sözleşme maddelerimiz var.

Bir de emziren anne için gece çocuğun yanında olmak çok önemlidir. Eskiden hep gece seferleri planlanıyordu emziren annelere. Sonra 22. dönem Toplu Sözleşme ile bu düzeltilti.

yenidünya: Dış görünümünüzle ilgili THY yönetimi sizden neler bekliyor?

Dilek Gözüyılmaz: Öncelikle makyajımıza ve dış bakımımıza her zaman özen göstermeliyiz. İnanılmaz detaylı talimatlar mevcut ve buna göre hareket etmemiz bekleniyor. Mesela oje rengi bordo veya beyaz olmalı, saçınızın boyu omuz hizasını geçmemeli, geçiyorsa topuz yapmak zorundasınız, at kuyruğu yapmak yasak. Saç renginizi kızıl veya platin boyamak yasak. Küpeleriniz sallantılı olmayacak, küpe boyu küçük parmağınızı geçmeyecek şekilde olmalı. Saat kordonu metal, beyaz veya siyah kayışı olmalı. Etek boyu dizin altında olmalı. AKP hükümetinden sonra etek boyu uzadı tabii. Hava yolu emekçi kadınları olarak bir diğer sıkıntımız da fizyolojik etkilere bakılmaksızın her yıl çalışanlara boy ve kilo ölçümü yapılması. Bu ölçüme göre boy ile kilo arasındaki fark 6 kilodan fazla olmamalı. Fazla ise çalışan kadına 6 ay süre veriliyor, bu süre içinde kilo verilmezse, 6 ay ücretsiz izne çıkarılıyor. Kilo veremediği takdirde iş feshi gerçekleşiyor.

Gördüğümüz gibi bizler hava yolu emekçi kadınları adeta cinsel obje olarak görülüyor ve THY yönetimi hava yolunda çalışan kadınları sadece görsel yönden ön plana çıkarıyor. Ayrıca dış görünüşünüzün, kıyafetinizin uygun olup olmadığı kontrol kabin amirleri tarafından da kontrol ediliyor. Uygun değilse-

niz, uçuşa gidemiyorsunuz ve ücretinizden kesiliyor.

Ayrıca yaz kış demeden ince çoraplarla ve tek tip ayakkabı ile uçan hava yolu kadın emekçileri yıllarca kış mevsimine uygun bot ya da çizme talep etmiş, ancak THY yönetimi tarafından kabinde kötü bir görüntü olduğu gerekçesiyle reddedilmişti. Yoğun kış koşullarında gidilen Moskova, Rostov gibi soğuk ülke meydanlarında hava yolu emekçisi kadınlar ince çoraplarla karların içinde yürüyerek otellerine geçmişlerdir. Takdir edersiniz ki, ayaktan alınan soğuk şişlik, rahim iltihabı, şiddetli regl dönemleri, karın krampları, yumurtalık ağrıları gibi pek çok kadın hastalığının tetiklenmesinin baş nedeni olmaktadır. Sağlığına dikkat etmediği için iş akitleri feshedilen bir yığın emekçi kadın adına soruyorum; bizlere yapılan bu uygulama insanlık ve kadın haklarına aykırı değil midir? THY yönetimi bu tutumu ile açıkça bir insanlık suçu işlemektedir.

yenidünya: Hava yolu çalışanları, Ağır ve Tehlikeli İşler Yönetmeliği'ne göre ağır işkolu çalışanı durumunda. Dolayısıyla da bu sektörde çalışan kadın işçilerin regl dönemlerinde 5 güne kadar izinli olma hakları var. Bu hakkınızı kullanabiliyor musunuz?

Dilek Gözüyılmaz: Çalışma koşullarının yoğunluğu, kalınan ülkelere bağlı mevsimsel farklılıklar, yoğun iş stresinden dolayı regl dönemlerimiz genelde düzensiz veya hiç olmama şeklinde seyrediyor. Çok fazla sancılı geçen regl dönemlerinde hava yolu emekçisi kadınlar iğne olup uçuşa geliyorlar. Talimatlara göre ise; iğne ya da aşı olduğunda uçuş görevi o gün icra edilmezken, uçuş hekimliği tarafından "Her ay bu sıkıntıyı periyodik olarak nasıl olsa yaşıyorsunuz" gerekçesiyle zorla uçuşa gönderiliyor. Kişiden kişiye değişmekle birlikte, ilk gün ağrı basınca bağlı olarak çok şiddetli olmakta, ikinci gün yine basınca bağlı olarak ani kesilmeler veya kanama miktarında artış görülebiliyor. Uçuş süresine bağlı olmaksızın yoğun tempodan dolayı hava yolu emekçileri bu dönemde hijyenik bakımlarına da vakit ayıramamakta, çünkü servis yapmaktan tuvalete gidecek zaman olmuyor ve üniformalarımız da bundan nasibini alıyor. Bu durum tabii ki, kadınlık onurunu da rencide ediyor. Sonuç olarak regl dönemlerimiz sıkıntılı geçiyor ve 5 gün olan regl izinlerimizi de kullanamıyoruz.

yenidünya: Bize vakit ayırdığınız için çok teşekkür ederiz

Dilek Gözüyılmaz: Ben teşekkür ederim.

söyleşi: pınar altuntaş

Dilek Gözüyılmaz

Emeği görülmeyen köylü kadınlar:

ücretsiz aile işçileri

Türkiye İstatistik Kurumu TÜİK'in Haziran ayında yayınladığı 2011 Hanehalkı İşgücü İstatistikleri'ne baktığımızda tarım sektöründeki istihdamın ne kadar gerilediğini, buna karşılık kırsal kesimde ücretsiz aile işçisi olarak çalışan ka-

dınların oranının ne kadar yüksek olduğunu görebiliriz. Buna göre istihdamın dağılımı tarım, sanayi ve hizmetler olmak üzere üç sektöre ayrılarak incelendiğinde, toplam istihdamın içinde hizmetlerin payı yüzde 48.1, sanayinin payı yüzde 26.5, tarımın payı ise yüzde 25.5. Geçmiş yıllarda tarımın oranı çok daha yüksekken, uygulanan neo-liberal politikalar tarım sektörünü geriletmiş durumda.

Türkiye genelinde işgücüne katılım oranı yüzde 49.9 olarak gerçekleşmiş. Erkeklerde bu oran yüzde 71.7 iken, kadınlarda ise yüzde 28.8 gibi düşük kalıyor. Rakamsal karşılığı ise toplam 24 milyon 110 çalışanın 17 milyon 137 bini erkek, yalnızca 6 milyon 973 bini kadın.

Kırsal alanda erkekler işgücüne yüzde 73.3 oranında katılırken, bu oran kadınlarda yüzde 37.5. Görüldüğü gibi kadınların tarımda işgücüne katılma oranı Türkiye genelinde katılımdan biraz daha yüksek. Ancak kadınların ücretsiz aile işçisi oranına baktığımızda rakamlar çarpıcı: Toplam 3 milyon 303 bin ücretsiz aile işçisinin 2 mil-

yon 472 bini kadın, neredeyse yüzde 75'i ve bunlardan çoğunluğu, 2 milyon 128 bini kırsal kesimde.

Eğer tarımda kadınların iş güvenesi olsaydı, yaptıkları işin karşılığında ücret alabilseydi, sigortalı olsaydı, Türkiye genelindeki kadın istihdam oranı da üçte bir oranında artacaktı! Kısacası, büyük oranda kırsal kesimde yaşayan 2 milyon 472 bin ücretsiz aile işçisi kadının yaptığı iş, işten sayılmıyor. Onlar kırsal bölgelerde tarımsal işlerde gereken tüm asli işleri yapıyorlar. Ancak bunun karşılığında hiçbir ücret almıyorlar, sigortaları yok, başka hiçbir şekilde izin, kıdem tazminatı hakları vb. sosyal hakları

yok. Tarım işlerinin gecesini gündüzü yok. Ücretsiz aile işçisi kadınlar Karadeniz'de çay, fındık toplayan, Çukurova'da pamuğa giden, traktör kullanan, toprağı işleyen, hayvancılıkta asli işler yapan, ancak bunların hiçbiri kayıtlı işten sayılmadığı için karşılığında da hiçbir ücret almadıkları için ücretsiz aile işçisi olarak hanehalkı işgücü istatistiklerine her türlü haktan yoksun olarak yansıyan kadınlardır!

ŞÖNİM kadına yönelik şiddete çözüm olacak mı?

Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı, Şiddeti Önleme ve İzleme Merkezi (ŞÖNİM) açmaya hazırlanıyor. Bursa'da pilot uygulaması planlanan merkezin bir ay içerisinde çalışmaya başlayacağı belirtiliyor. Yılın ilk sekiz ayında kadınlara yönelik şiddet bilançosu —100'ü aşkın öldürülen kadın— göz önünde bulundurulduğunda, bu merkezlerin çözüm olup olmayacağı merak konusu. Şiddete uğrayan veya şiddete uğrama riski altında bulunan kadınlar ve çocukları şimdiye kadar geçici süre ile Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu'nun (SHÇEK) kadın konuk evlerine başvurabiliyordu. SHÇEK Başbakanlıktan Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı bünyesine

alınmıştı. Şu an itibarıyla da Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı Müdürlüklerine bağlı 53, Belediyelere bağlı 25 ve SGK'ya bağlı 3 kadın konukevi olmak üzere 81 kadın konuk evi bulunuyor. Bu konuk evleri kadınlara ve çocuklara yatılı olarak sığınma ve korunma sağlıyor. Ancak, ŞÖNİM'in özelliği daha çok şiddet gören kadınlara ve ayrıca "şiddet uygulayan erkekler" psikolojik destek verecek olması. "Sığınma" mantığı ile kurulan konuk evleriyle bu anlamda aynı işlevi görmeyecek. ŞÖNİM'ler Mart ayında yürürlüğe giren 6284 sayılı "Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun" çerçevesinde kuruluyor.

Bu Kanun yasalaşırken, yasanın eskisi gibi "kadın ve aile bireylerinin şiddetten korunmasına dair kanun" olmaktan çıkıp bunun yerine "ailenin korunması" çerçevesine yerleştirilmesi, toplumsal cinsiyet tanımına yer verilmemesi, kadına yönelik şiddetle ilgili davalara kadın örgütlerinin müdahil olma hakkına açıkça yer verilmemesi gibi nedenlerle kadın kuruluşlarınca eleştirilmişti. Şimdi, ŞÖNİM'in kadına yönelik şiddeti önlemede yeterli olup olmayacağı, yoksa durumun çözümsüzlüğe mi terk edileceği bir soru işareti.

DİSK-AR işsizlik verilerini kadınlar ve gençler açısından değerlendirdi

Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu Araştırma Enstitüsü (DİSK-AR) Ağustos ayında "DİSK-AR İşsizlik Verilerini Değerlendirme Raporu" yayınladı. Rapor, Türkiye İstatistik Kurumu TÜİK tarafından açıklanan Hanehalkı İşgücü Anketi Mayıs 2012 dönem sonuçları değerlendirildi. Raporla göre özellikle kadınların ve gençlerin çalışma hayatında karşı karşıya oldukları özel sorunların işsizlik rakamlarına yansımaması, işsizliği olduğundan düşük gösteriyor. Kadınlarda bu durum "ev içi emeğin" görünmez olması sonucunda ortaya çıkıyor.

Çalışma yaşamına katılımın kadınlar açısından son derece zor olduğu belirtilen raporda, kadınların işgücüne katılım oranının yüzde 30.2 düzeyinde olduğu belirtiliyor. Çalışma çağındaki her üç kadından sadece biri çalışırken, lise ve üzeri eğitime sahip kadınlar erkekler göre 2 kat daha fazla işsizlikle karşı karşıya. Erkeklerde işsizlik oranı lise mezunları için yüzde 9.1, kadınlarda

ise bu oran yüzde 17.8. Mesleki ve teknik lise mezunu erkeklerde işsizlik oranı yüzde 6.4, kadınlarda ise yüzde 18.9. Kayıtdışı çalışma oranı da 2008 Mayıs dönemi ile karşılaştırıldığında kadınlarda 678 bin artmış durumda.

Rapora göre, gençler açısından durum daha da kötü. Her iki gençten biri kayıtdışı çalışırken, iş bulmaktan umudunu kesmiş işsizlerle birlikte her 4 gençten biri işsiz konumda. Resmî olarak yüzde 15.9 olan işsizlik, umudu olmadığı için ya da diğer nedenlerle son 3 aydır iş arama kanallarını kullanmayan ve bu nedenle işsiz sayılmayan gençler dahil edildiğinde yüzde 25'e ulaşıyor. 695 bin işsiz gence karşı 533 bin çalışmaya hazır ancak umutsuzluk başta olmak üzere çeşitli nedenlerle iş aramayan genç var. Güvencesiz ve geçici çalışmanın yaygınlaştırılması da hükümetin istihdam stratejisi açısından bir amaç olarak değerlendiriliyor. Raporla, işsizlik sorununun ancak insan onuruna yaraşır iş eklenmesiyle ele alınması gerektiği belirtiliyor.

Ülkemizin ihtiyacı çıkar temelli değil, doğa, toplum temelli kentsel dönüşümdür

Çıkar temelli, afet riskli alanlar yasası, uygulamaları ve çözüm önerileri

Ülkemizin tüm yerleşim alanlarında, Kentsel Dönüşüm Uygulaması adı altında yerel yönetimleri, bilimsel çözümleri, yaşama ve barınma hakkını yok sayan girişimlerin yeni bir evresindeyiz.

Afet Riskli Alanların Dönüştürülmesi adlı yasa ile gündeme gelen bu son ve önemli evre, yerel yönetimleri ve bilimsel çözümleri yok sayarak, ülkemizin en küçüğünden en büyüğüne tüm yerleşim alanlarında bulunan gecekonduların, tarihî yerleşim alanlarını, düşük yoğunluklu planlı yerleşim alanlarını, kamusal alanları, yeşil alanları hedef almaktadır. Bu amaçlarla bugüne kadar yapılan ve yapılmakta olan bilimsel çözümü yok sayan bu uygulamalar ve son çıkan Afet Riskli Alanların Dönüştürülmesi adlı yasanın içeriği, bu sürecin ve hedeflerinin açık örnekleridir.

Tüm bu süreçlerin temelinde ise 17 Ağustos depremini ve Van depremini felakete çeviren müteahhitlik çevrelerinin, tekellere dönüşmüş yapılarına yaşam alanlarımızı bir arsa olarak teslim etmek ve TOKİ ihaleleri yoluyla ülkemiz kaynaklarını aktarmak yatmaktadır.

Şehircilik Bakanlığı eli ile uygulamaya konulan ve ülkemizin tüm yerleşimlerinde, yaşam alanlarımıza yönelik bu girişimleri önlemek de, ülkemizin tüm yerleşim alanlarında oluşturulacak örgütlenmelerle olmalıdır.

Bu nedenle ülkemiz yerleşim alanlarında son dönemlerde gündeme gelen kentsel dönüşüm girişimlerine ve gelecek gelişmelere bilimsel, hukuksal, toplumsal, örgütsel, kamusal anlamda hazırlıklı olmak önemli ve öncelikli olmaktadır.

Bu önemle ve öncelikle, gecikmeden, ülkemiz yerleşimlerinde aşığıdaki temellerde ortaklaşma hedeflenmelidir.

Ülkemiz yerleşimlerindeki tüm mahalleler ilk olarak buldukları ilde, ortak buluşma zemini oluşturmayı hedeflemelidir. Ardından ülkemiz temelinde tüm illeri kapsayan bir buluşmanın altyapısı oluşturulmalıdır.

Bu buluşmalara eş olarak da, tüm illerde ayrı ayrı ve ülkemiz genelindeki tüm illerdeki meslek odaları, hukuk çevreleri ve bilim çevreleri temsilcilerinden oluşan yapılarla, bu mahalle yapılanmalarına izleme, inceleme ve destek alanında zemin oluşturulmalıdır.

**Doğal Ve Kültürel Yaşam
Girişimi Sözcüsü:
Ahmet Tuncay Karaçorlu**

İşçilerin ve emekçilerin partisi 92 yaşında...

Tarih 10 Eylül 1920. Anadolu ve İstanbul işgal altında. Savaşlar, işgaller, yıkılan imparatorluklar, Rusya'da 1917 Ekim sosyalist devrimi! Adeta her günün bir yıla denk düştüğü zor bir dönem.

İşte böyle bir dönemde Türkiyeli devrimciler emperyalist işgale karşı direnişi büyütmek, işçi ve emekçilerin özgür ülkesini kurmak için örgütlenme kararı alıyorlar. 10 Eylül'de Bakü'de bir araya gelen 15 örgütten 75 delege birlik kongresini topluyorlar. Gündemleri net: Devrimi yapacak olan partiyi kurmak. Yapılan toplantının ardından delegeler Türkiye ve dünya halklarına Türkiye Komünist Partisi'nin kuruluşunu ilan ediyorlar.

Partinin 92. yıldönümünde TKP 1920 İstanbul İl Başkanı Yusuf Türkoğlu ile konuştuk. Türkoğlu şöyle dedi: "10 Eylül 1920 bütün işçiler, emekçiler, devrimciler, yurtseverler için önemli bir tarihtir. Bu tarih, Türkiye'de işçi sınıfının esas alan bütün devrimci örgütlerin ortak başlangıç noktasıdır."

TKP'nin işgal altındaki ülkeyi kurtarmak için derhâl çalışmaya başladığını belirten Türkoğlu şöyle devam etti: "Mustafa Suphi ve Ethem Nejat'ın öncülüğünde bir grup partili kurtuluş mücadelesini örgütlemek için binbir güçlüğü aşmış yurda geldi. Ancak özgürlük ve sosyalizm fikrinin emekçiler arasında yayılacağından korkan burjuvazi hain bir komployla 15 önderimizi 28-29 Ocak 1921'de Karadeniz'de katletti."

Buna rağmen TKP'nin bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm için mücadeleyi sürdürdüğünü belirten Türkoğlu, şöyle dedi: "Tarihsel süreç içerisinde inişler ve çıkışlar yaşayan partimiz, işçi sınıfının sendikal mücadelesinde her zaman kilit

bir rol oynadı. Gericiliğe ve faşist yükselişe karşı set oldu. Kürtlerin, Alevilerin, Ermenilerin, yok sayılan-ezilen bütün halkların ve kesimlerin sesi oldu. Barış politikalarını her zaman kararlı biçimde savundu. Özellikle 1970'li yıllarda yükselen sınıf hareketine yön veren partimiz, 12 Eylül karanlığına da yılmadan karşı koydu."

Kapitalist-emperyalist sistemin 1989-1991 yıllarında Sovyetler Birliği'ni ve sosyalist sistemi dağıtmayı başarmasından TKP'nin de etkilendiğini söyleyen Türkoğlu, sözlerini şöyle sürdürdü: "Bu dönemin yöneticileri, tabanın bütün itirazlarına rağmen partiyi adım adım dağıttı. Partinin dağıtılmasına karşı çıkan kadrolar iğneyle kuyu kazarak ortak bir program ve mücadele hattında birliği sağladı. Suphi'den Bilen'e Gelenek Yaşiyor Girişimi, bu yılın Şubat ayında partiyi yeniden ayağa kaldırmayı başardı."

Türkoğlu, partinin bugünkü politikasına değinerek sözlerini şöyle tamamladı: "Suphi'lerin, Bilen'lerin partisi TKP 1920, işçilerin emekçilerin kurtuluşu ve devrim idealiyle mücadele ediyor. AKP'nin içte ve dışta savaş politikasına karşı çıkıyor. Kürt sorununun barışçı çözümünü savunuyor. AKP'nin emperyalizmin taşeronluğunu üstlenerek Suriye'ye açtığı savaşı durdurmaya çalışıyor. NATO'dan ve füze kalkanı sisteminden çıkılmasını istiyor. Düşünce ve örgütlenme özgürlüğü, sendikal ve sosyal haklar, herkese iş, laiklik, aydınlık, halkların kardeşliği, herkese insanca bir yaşam için çalışıyor. Çocukların, gençlerin, kadınların, bütün ezilenlerin eşit ve özgür biçimde yaşaması, sömürden kurtulmuş toplumun doğayla barışık bir yaşam kurması için mücadele ediyor."

Mersin Akkuyu nükleer santrali protesto edildi

Mersin emek ve demokrasi güçleri Akkuyu'da yer alan nükleer santralin yapılmasına mani olmak amacıyla 5 Ağustos'ta binlerce yurttaşın katıldığı bir gösteri düzenledi.

Mersin nükleer karşıtı platformca düzenlenen mitinge TKP 1920, ÖDP, CHP, Devrimci Yolda Özgürlük, KESK, Tabipler Odasının bazı şubeleri, Akdeniz belediye başkanı Fazlı Türk, milletvekilleri ile çok sayıda yurttaş katıldı.

Büyükeceli (Ovacık) beldesinde başlayan yürüyüş, 3 km mesafedeki Akkuyu Nükleer Santrali ana giriş kapısına kadar sürdü, katılımcılardan bazıları ön saflarda kapıya yüklenerek açmak istediler. Ancak kapı çok "özel" yapıldığından açılmadı. Kapıya vurulan taşlar ve sloganlar eşliğinde demokratik tepki devam etti. Yürüyüşe katılan kuruluş temsilcileri ile CHP ve BDP milletvekillerinin konuşmalarının ardından eylem sona erdi.

5 Ağustos 2012 - Akkuyu

Onlar “müşteri” değil, üniversiteli!

2009-2010 öğretim yılında Ege Üniversitesi Rektörlüğü aldığı bir kararla öğrenci kimlik kartlarını banka hesap kartına çevirdi. Yani, öğrencilerin okula girebilmek için taşımak zorunda bırakıldıkları kimlik kartları aynı zamanda banka kartı olacaktır. İşte o günden itibaren, üniversiteyi ticarethane olarak gören zihniyete karşı Ege Üniversitesi öğrencisinin mücadelesi başladı.

Önce yüzlerce öğrenci aralarında imza toplayarak “bir bankanın müşterisi yapılmayı, kimlik bilgilerimin benden habersiz kullanılmasını, öğrenci kimlik kartı ve bankamatik kartının birlikte verilmesini kabul etmiyorum ve öğrenci kimlik kartımı talep ediyorum” şeklinde bir dilekçe yazarak rektörlüğe iletiler.

Rektörlük ise 1 Mart 2010 günü verdiği yazılı cevapta “üniversitede kullanılacak kimlik kartının tek tip olup, bunun dışında başka bir kimlik kartı verilmesinin imkânı olmadığını” belirtti. Bu cevap üzerine öğrenciler konuyu hukuk zeminine taşıdılar. Nisan ayında Rektörlük aleyhinde idare mahkemesinde dava açan öğrencilerin başvurusu kabul edildi. İzmir 3. İdare Mahkemesi tarafından görülen 2011/887 esas numaralı davada mahkeme öğrencilerin görüşlerini haklı bularak uygulamanın iptaline karar verdi.

Rektörlük: “Sen misin hakkını arayan!”

Binlerce öğrencinin sırtından elde edilecek büyük bir kazançtan olan üniversite yönetimi ise acısını hakkını arayan öğrencilerden çıkartmaya çalışıyor. Davanın ardından isteyen öğrencilere eski kimlik kartlarını veren yönetim; bu sefer de banka kartlarını almayanların eski kartlarda cip özelliği bulunmadığı gerekçesiyle kütüphane başta olmak üzere belirli alanlara girmesini engelliyor.

Kısaca banka kartı almaya direnenler ikinci sınıf öğrenci muamelesi görüyorlar. Rektörlüğün bu hukuk tanımaz ve gözünü para bürümüş tavrı karşısında daha da kararlı hâle gelen öğrenciler ise kısa bir süre önce bu ayrımcı uygulamaya karşı tazminat davası açtılar. Üniversitenin açılmak üzere olduğu şu günlerde davanın sonucu büyük bir önem kazanacağı benziyor. Öte yandan öğrenciler de haklarını aramak noktasında son derece kararlı ve bilinçli.

İletişim öğrencileri soruyor: “Bu nasıl dekan?”

Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekanı hakkında her gün yeni bir iddia ortaya atılıyor. Dekan Yusuf Devran'ın bölümde görevli bir akademisyene fiziki olarak saldırıda bulunduğu basının gündemine de gelmişti. İktidara yakınlığıyla tanınan Devran'ın bölümdeki solcu öğrencileri fişlediği de ortaya çıkmıştı. Dayakçı ve fişçi dekana öğrenci tepkisi gecikmedi. Sosyal medyada “İrkçı, Ayrımcı, Dayakçı, İftiracı Dekan Yusuf Devran Görevden Alınsın!” şeklinde bir imza kampanyası başlatıldı.

Öğrencilerin internet üzerin-

den başlattıkları kampanyada Devran “Yakın bir geçmişte Ekşi Sözlük'te hakkında eleştiri yazan öğrencisine 6 aylık ceza veren, puşi taktıkları için okul yemekhanesinde saldırıya uğrayan öğrencilere karşı ülkücü öğrencileri savunan, birçok hocaya soruşturma açan, birçok öğretim görevlisi hakkında asılsız iddialar üreten ve muhalif öğrencileri karşıt görüşlü öğrencilere hedef gösteren dekan” olarak tanımlandı.

Şimdiden çok sayıda imzanın toplandığı metin “Yusuf Devran derhâl görevden alınmalıdır!” talebiyle bitiyor.

Yolun sonu gözüküyor

anıl ozan gökbakar

Bir zamanlar ülkemiz emekçi halkının hayatını mahveden yüksek enflasyon olgusu önümüzdeki aylarda kendisini yeniden belli edebilir. “Elveda enflasyon canavarı” şarkısının yüksek sesle çalındığı geçen on yıl boyunca “işsizlik ve cari açık ne olacak?” şeklindeki sorular eşliğinde duyulan çatlak sesler de önümüzdeki günlerde daha gür çıkmaya başlayabilir. Yaklaşan krize paralel olarak sokaklara dökülecek insanların artmasından ve kopacak güdültü partitiden endişe eden burjuva politik iktidarının teknokrati, bürokrati, akademisyeni vs. acı gerçekleri alıştırma alıştırma dillendirmeye başladığı bile. Bunlardan biri ekonominin 2013'de eski büyüme trendini sürdürmesinin mümkün olmadığını ifade ederek “artık uçma devri bitti, şimdi karadan gitme zamanı” minvalindeki açıklamasıyla gülümseten merkez bankası başkanı Erdem Başçı idi.

Burjuva basını on yıl önce AKP'nin başlattığı yeni ve cüretkar “sıcak para” politikasını “take-off” (İng. kalkış, havalanma) döneminin başlangıcı olarak aktarıyordu. Teyk-off terimi Amerikalı burjuva iktisatçı Rostow'un, kalkınma merhaleleri olarak adlandırdığı sürecin bir aşamasıdır ve teoriye göre takip eden aşama “ekonomik olgunluk” dönemi olmalıydı. Merkez bankası başkanının açıklamaları ise yalnızca teorinin iflasını değil, aynı zamanda ekonominin benzini azaldığını da gösteriyordu.

3 Kasım 2002'de başlayan yeni çizgi, o güne kadar uygulanan ve yatırımları azalttığından dolayı düşük tutulmaya çalışılan faiz oranı politikasını bir kenara bırakarak, bu kez uluslararası ortalamanın üzerinde tutularak yurt dışından “borç sermayesi” ithal etmek suretiyle büyüme için gerekli fon transferinin yapılmasını sağlayacak yüksek faiz esasını benimsiyordu. Gerçekten de yurt dışında parası olan yatırımcılar yüksek faiz oranlarından yararlanmak üzere paralarını Türkiye finans sisteminde değerlendirdiler. Bu durum yabancı sıcak paranın getirdiği döviz bolluğu, liranın değerinin yükselmesi ve yanı sıra enflasyon oranının nispeten düşmesini beraberinde getirirken, yüksek faizlerden dolayı da üretici yatırımları azaltmış, işsizlik oranlarını olağanüstü boyutlara ulaştırmıştı. Böylece toplumun çok daha büyük bir kısmı işsizlik gerçeğini yaşarken, çok daha küçük bir grup parababası da, çok daha fazla zengin oluyordu.

Basitçe, bir ülkenin olağan döviz geliri ve olağan döviz gideri olarak nitelenebilecek cari açık, 2003 yılından beri olağanüstü boyutlara ulaştığı halde, yüksek faiz oranlarına bağlı olarak gerçekleşen

yabancı kaynaklı sıcak para girişleriyle finanse edilebiliyordu. Son günlerde azalan cari açık rakamları, yaklaşan seçimler öncesinde olumlu bir haber olarak yansıtıldı. Ancak cari açığın azalmasının arkasında yatan neden özellikle makine ve hammadde gibi yatırım araçlarının ithalatına ilişkin azalıştan kaynaklanıyor. Yatırım harcamalarındaki azalış toplam tüketim düzeyindeki düşüşle ilişkili. Ekonominin bir durgunluk dönemine girdiği hissediliyor. Bunun yanında batı yarı kürede kendisini iyice hissettirmeye başlayan kriz süreci, yabancı kaynaklı sıcak para musluğunun kısılmasına yol açabilir.

Bütün bunların yanında toplam tüketim düzeyindeki nispi düşüş, vergi gelirlerinde en önemli kalemi teşkil eden ve emekçi halktan alınan ÖTV, KDV gibi vergilerden gelen gelirin bir ölçüde azalacağı yönündeki beklentileri de arttırıyor. Bu durum dolaylı vergi oranlarında artışlara yol açabilir. Çünkü kamu finansmanı için söz konusu olabilecek diğer kanallar, özellikle yabancı yatırım gibi faktörler küresel krize bağlı olarak zayıflamaktadır. Bir diğer seçenek de vergi oranlarını arttırmadan, piyasadaki yerli para miktarını arttırmaktır. Merkez Bankasının döviz rezervleri buna müsaittir. Böyle bir hamle fiyatlar genel düzeyini yükseltici bir etki yapar. Bütün bunlar enflasyonun yükseleceği ve kamu borçlarının daha fazla problem olacağı günlerin uzak olmadığını gösteriyor.

AKP'nin başlattığı “yeni çizgi” yalnızca faizlerin yükseltilmesi değildi. AKP neo-liberal saldırısının her unsurunu çalışma hayatına, hukuk, sağlık ve eğitim sistemine yerleştirdi. “Durmak yok, yola devam” sloganıyla, kendisinden önceki burjuva hükümetlerinin yarım kalan pek çok işini tamamladı. İşçilerin özlük haklarını gasp eden yeni yasalar çıkarttı, taşeron çalışma sisteminin önünü açtı; tarımsal üretime ilişkin düzenlemeleriyle şeker pancarı ve domates üretimi başta olmak üzere çiftçimizi bütünüyle kısır tohum ve glikoz şurubu işiyle uğraşan küresel besin tekelilerine bağımlı kıldı. Yetmedi, sağlık sisteminin içini boşalttı, sağlık emekçilerini performans cendesine bağladı, sağlık ocaklarının özelleştirilmesinin önünü açtı, çocuklarımızın hayatlarını küresel ilaç tekelinin ellerine teslim etti. Yetmedi, eğitim sistemini gericiğin ve sermayenin hizmetine sokmak için yeni düzenlemeler getirdi. Bütün bunlara ek olarak toplam tüketimdeki nispi daralma, yavaş yavaş dillendirilmeye başlanan enflasyonist politikalar ve yaklaşan kriz, toplumsal muhalefeti genişletici bir ortama işaret ediyor.

Maltepeliler: Depremlerde ölmek istemiyoruz

Maltepeyi Seviyoruz Gönüllüleri her geçen gün yeni bir soruna dikkat çekmeye devam ediyor.

17 Ağustos 1999 Marmara Depremi'nin 13. yıl dönümünde Maltepe Süreyyaplağı Migros önünde öğlen saat 12.00 sularında bir araya gelen Maltepeliler depreme dikkat çekti.

Bir açıklama yapan Maltepe Gönüllüleri yetkililerin olası bir depremde insanlara mezar olacak riskli binaları seyretmekle yetinmemesi, olası deprem kurbanlarının seyircisi olmamaları geldiğini belirtti. Yapılan açıklamada Maltepe ilçesindeki tüm çok katlı bina yönetimlerinin, toplu konut site yönetimlerinin, iş merkezleri, sanayi siteleri yönetimlerinin, olası bir afet, yangın durumunda nasıl hareket edilmesi konusunda eğitilmesinin gerekli olduğu belirtildi.

Açıklamada, şehirlerdeki mevcut düzenlemelerle insanların aslında her gün ayrı bir afetle karşılaştığını belirten Maltepe Gönüllüleri kendi ilçelerindeki doğal afetlerin asıl yıkıcı etkisinin insana değer vermemesi, insanın insanca yaşamasını merkeze koymayan toplumsal, siyasi ve bürokratik çürümeden kay-

naklandığını belirtti. Bu çerçevede kamu görevlilerinin kamusal bilinçle hareket etmeleri gerektiğinin altı çizildi.

Maltepe ilçe sınırlarındaki DDY tren yaya geçitlerinin her yoğun yağmurda afet görüntüleri vermesinin kabul edilemez olduğunu belirten Maltepe gönüllüleri, DDY bölge genel müdürlüğü, il özel idaresi, büyükşehir belediyesi, ulaştırma bakanlığı yetkililerinin ilgisizliğinden yakınlıkta yetkilileri görevlerini yapmaları konusunda uyardı.

Maltepe insanını metro duraklarına ve Maltepe İDO iskelesine akbil kullanımı ile bisiklet yolu, bisiklet park alternatiflerini de kapsayan düzenlemelerle ulaştırmaya yönelik çalışmaların geciktirilmesi, insanların minibüs ikelliğine mecbur bırakma sorumsuzluğunun kente ve kent insanına karşı siyasi-yönetimsel bir karşı suç olduğunu vurgulayan Maltepeliler, sorunun muhatabı büyükşehir belediye yetkililerini gereğini yapmaya davet etti.

Maltepe Gönüllüleri, İstanbullular yeni depremlerin değil, ilgili makamlarda oturanların sorumsuzluğu, yozlaşmışlığı, duyarsızlığının ölüme mahkûm edeceğinin altını çizdi.

1 Eylül Dünya Barış Günü kutlu olsun!

Alman Nazi ordularının 1 Eylül 1939'da Polonya'ya saldırmasıyla başlayan II. Dünya Savaşı 60 milyon insanın ölümüne yol açtı. Tek başına işçi köylü iktidarının yönetimindeki sosyalist Sovyetler Birliği'nin insan kaybı 25 milyonun üzerindeydi. Savaş bittiğinde dünya halkları kapitalist piyasa sisteminin, sömürgeci güçlerin saldırganlığının neden olduğu bu felaket unutulmasın diye, bu günü Dünya Barış Günü ilan etti.

Kapitalistlerin kâr hırsı için
Emperyalistler ve işbirlikçileri dünyamızı daha önce iki defa toptan cehenneme çevirmişlerdi. Bugün de, insanı değil, parayı merkeze koyan kapitalistler arasındaki rekabet, kâr hırsı, sömürgecilerin dünya halklarını sömürmek için kıran kırana mücadelesi her geçen gün büyüyor.

Afganistan'a, Irak'a, Libya'ya saldırıp işgal eden ve milyonlarca insanın ölümüne yol açan ABD, AB emperyalistleri ve işbirlikçileri şimdilerde Suriye halklarına saldırıyor.

Suriye'ye saldırmak demek, bebelelerin, çocukların, gençlerin, annelerin ve babaların, nenelerin ve dedelerin kırılması demektir. İnsanlığın ayaklar altına alınması demektir. Bir ülkenin daha yakılıp yıkılması demektir. Buna izin vermemeliyiz.

Savaş politikası öldürür
Recep Tayyip Erdoğan, "yurtta barış, dünyada barış" politikasının "Türkiye'yi etkisizleştirdiğini ve pısırlaştırdığını" söylüyor. Oysa emeğiyle yaşayan sade insanların barışa ekmek gibi, su gibi ihtiyacı var. AKP'nin içte ve dışta savaş politikası ülkeyi uçurumun kenarına getirdi. Şemdinli, Hakkâri dağları bombalanıyor. Köyler yeniden boşa-

İllüstrasyon: hamdi akçay

lıyor. Gaziantep'te patlatılan bomba bayramı zehir etti. Suriye'yi yıkmak üzere Amerikan ve İsrail uzmanlarının eğittiği terör çeteleri Hatay'da halkı tehdit ediyor. Komşumuza saldıran eşkiya çetelerine yataklık, kendi halklarımızı da katliam, kan davası, etnik ve mezhepsel temizlik tehlikesiyle karşı karşıya getiriyor.

Barış istiyoruz
Yurtta barış, bölgede barış, dünyada barış istiyoruz. Türkiye emperyalizminin savaş örgütü NATO'dan çıkmalıdır. Amerika'ya verilen İncirlik üssü kapatılmalıdır. İran'ı, Rusya'yı, Irak'ı, Suriye'yi hedef alan ve kendi halklarımıza da ölüm getirecek olan Malatya Kürecik'teki füze kalkanı üssü kapatılmalıdır. Kürt sorunu diyalog ve müzakere yoluyla barışçı biçimde çözülmelidir. Suriye sorunu müzakere yoluyla bizzat Suriye halkları tarafından çözülmelidir. Suriye'de tampon bölge, uçuşa yasak bölge, sınırda terör çeteleri istemiyoruz.

Savaş istemiyoruz. Sömürgecilerin saldırılarına geçit vermemek istiyoruz, halklar için barışı bugün daha gür bir sesle haykırmalıyız.

Türk Tiyatrosundan bir yıldız daha kaydı! Müşfik Kenter hayatını kaybetti

Dolu dolu caddelerde, tıklım tıklım kaldırımlarda elleri cebinde dolaşan kişidir, yalnız.

Müşfik Kenter

Türk Tiyatrosunun bugüne kadar yetiştirdiği en değerli oyuncularından birisi olarak kabul edilen Müşfik Kenter 17 Ağustos 2012 günü tedavi gördüğü hastanede yaşama-

nı yitirdi. 1932 yılında İstanbul'da doğan Kenter 1947 yılında tiyatroyla tanışmıştı. 1955 yılında Ankara Devlet Konservatuvarı tiyatro bölümünden mezun olduktan kısa bir süre sonra kardeşi Yıldız Kenterle birlikte İstanbul'a gelerek burada Muhsin Ertuğrul'la birlikte çalıştı.

1962'de Kent Oyuncuları tiyatro topluluğunu kuran Kenter İngiltere, Amerika, Fransa, Almanya, Yugoslavya, Kıbrıs başta olmak üzere pek çok ülkede onlarca oyun sahnelledi.

Kenter tiyatro oyunlarının yanı sıra 20'ye yakın filmde de rol almıştı. 60 yılı aşkın sanat yaşamında pek çok ödüle sahip olan Müşfik Kenter Türkiye'nin sayılı seslendirme sanatçılarından birisi olarak da kabul ediliyordu.

Kenter 18 Ağustos günü düzenlenen törenle toprağa verildi. Sanatçının yüzlerce seveninin katıldığı cenaze merasiminde TKP 1920 İstanbul il başkanlığı dahil pek çok kurum temsilcisi de hazır bulundu.

